

NOVI TANČNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

V nedeljo bodo pa okoličani Griž prišli na svoj račun. Kar prav je tako, saj se lepemu petju in glasbi radi pridružijo. In še drugim bomo, skupaj z MINERVO, ustregli. Javno radijsko oddajo bo namreč neposredno prenašal Radio Celje. Kaj veselega s te priveditve pa bomo prihodnjic tudi za bralce NT zapisali.

Zdaj imam pa že spet nekaj pisem, ki jih vse naenkrat ne moremo objaviti. So še v mapi — v koš jih ne mislimo vreči, nekaterim bi pa radi dodali še odgovor, če ga prejmemo.

Nekaj pomembnih političnih dogodkov je bilo pretekle dni. O njih vam poročamo v našem časniku. Danes razgrinjamo izhodišča srednjeročnega načrta, ki ga snujejo Konjičani — želijo z velikimi koraki nadoknaditi, če so v preteklosti malce zaostajali. Zadnja leta pa kar hitro napredujejo, zdaj bi radi še hitreje. In še nekaj je hvalevredno. Pravijo, še bolj se povežemo v združenem delu na širšem celjskem območju — pogoje za to imamo. K temu pa bo pomembno lahko prispeval tudi Zavod za napredek gospodarstva, ki se na novo organizira, o čemer pišemo v uvodniku. Tako že lahko rečemo, da proti novemu letu stopamo že doobra pripravljeni za nadaljnji hitrejši razvoj.

VAS UREDNIK

ENOTNO OB NAČRTIH

Na samo novi zvezni zakon o osnovah sistema družbenega planiranja, tudi naše težnje in hotenja terjajo novo kvaliteto v načrtovanju, vsekakor pa to, da planiranje postane hrbtenica zavestnega družbenega upravljanja gospodarstva in njegovega razvoja in da po svojem bistvu postane oblika uresničevanja oblasti delavskega razreda nad celotnim dohodkom.

In če že nasploh govorimo o planu, še to: plan mora biti predvsem oblika združevanja dela in dohodka ter oblika delitve skupno ustvarjenega dohodka. Če pa to osnovno misel prenesemo na naše območje, na celjsko regijo, bi zapisali, da se morajo začrtani cilji za vsako občino strniti v skupnem regijskem cilju. Sele tako strnjeni cilji v enoten regionalni načrt bodo nudili realne možnosti za osvojitve vseh tistih poti, ki so nujne, da bomo lahko naloge, ki smo si jih zastavili v regijskem načrtu, tudi uspešno in dosledno izpolnili.

V tem poglavju ima posebno mesto zavod za napredek gospodarstva v Celju. Kolektiv te ustanove se je že doslej uveljavil na tem področju, v še večji meri pa bi se naj v prihodnje, vendar ne samo tako, da bi začel aktivneje posegati v celotno regijsko planiranje, temveč tudi v spremljanje izvrševanja planiranih rezultatov! Zavod namreč že zdaj opravlja te naloge v določeni meri. Toda, kot rečeno, samo v določeni meri. V načelu za celotno regijo, za posamezne občine tega območja pa samo v treh primerih. Zakaj tako, je težko reči, čeprav so razlogi več ali manj na dlani.

In kako je po vsem tem z regijskim planom? Ko je o tem vprašanju na nedavnem posvetu sveta občin celjskega območja govoril Janez Zahrastnik, sekretar medobčinskega sveta Zveze komunistov za našo regijo, je med drugim ugotovil, da smo na vseh regijskih nivojih že pred dobrega pol leta družbeno politično in samoupravno verifikirali dolgoročni koncept družbenega razvoja, ki ga je pripravil zavod za napredek gospodarstva, žal pa je v sedanjih srednjeročnih prizadevanjih posameznih občin pogosto videti, kot da tega koncepta sploh nimamo. Vsakdo planira zase, brez povezave z drugimi, brez upoštevanja tega, kar se dogaja izven njihovih občinskih meja, kaj se dogaja v sosednjih občinah in kaj naj bi se dogajalo v regiji kot celoti. Tako se srečujemo s prepletenostjo interesov posameznih občin. Manjka nam, je poudaril, politične kulture, ki je v veliki meri prva postavka za uspešno usklajevanje in dogovarjanje.

Podoben položaj ugotavljajo na zavodu za napredek gospodarstva. Gre namreč za to, da bi lahko zavod igral pomembno vlogo pri usklajevanju srednjeročnega ali dolgoročnega programa v regiji. Žal, ta vloga še ni povsem definirana. To definicijo zavod išče in skuša uveljaviti v perspektivnem razvoju, v družbenem dogovoru med občinskimi skupščinami celjske regije in zavodom. S tem dogovorom si želijo pridobiti aktivno vlogo pri poseganju v družbeno planiranje, ne le sestavljanje planov, marveč tudi spremljanje njihovih izvajanj. Le tako bo zagotovljen skladen razvoj regije, le tako bo moč opozarjati na poto, ki bi lahko vodila drugam, ne pa k skupnemu regijskemu cilju.

»Ne gre nam za abstraktno enotnost. Smo za demokratično razpravo, smo za konfrontacijo mnenj in prav gotovo bomo prišli do vprašanj, ki jih ne bo mogoče hitro razčistiti. To pa ne sme pomeniti, da ne bomo aktualno sodelovali pri drugih vprašanjih...« je še dejal Janez Zahrastnik.

Kaj torej? Da bi bili cilji plana ali planov realni, morajo med drugim temeljiti na znanstvenih in strokovnih raziskavah. Prav tako je nujna nenehna izmenjava mnenj in informacij med nosilci planiranja in zagotovitev nujne enotnosti. Zanj smo se v regijskem merilu odločili! Bržkone ne samo z besedami. Vsem ko bo znanstveno raziskovalno in strokovno delo zagotovil kolektiv zavoda za napredek gospodarstva (zanj ne delamo reklame, opomba pisca), bomo enotnost v planiranju, spoštovanje in upoštevanje sprejetih skupnih ciljev uveljavili v zavestni odločitvi. Naj velja svoboda v času dogovarjanja, zato pa dosledno spoštovanje sprejetih ciljev v obdobju uresničevanja! Sestavljanje in sprejemanje planov je družbeno odgovorno delo, prav takšno pa naj bo njihovo izvajanje. Na vsak način pa enotno, usklajeno, dogovorjeno... v regijskem okviru!

M. BOZIC

Celjski rokometiški nadaljujejo z uspehi v drugi zvezni rokometni ligi. Pred zadnjim kolom, seveda jesenskim, bodo odigrali še tekmo v Slovenj Gradcu proti istoimenski ekipi. Če še to zmagajo, bodo brez poraza osvojili jesenski naslov in spomladi v nadaljevanju z upravičenjem startali na prvo mesto ter s tem na kvalifikacije za vstop v I. ligo. Letos praznujejo celjski rokometiški 30 let obstoja, to pa je najdalj v Sloveniji. Dobili so zato tudi priznanje Rokometne zveze Jugoslavije »ZLATO PLAKETO«. Vsem še enkrat naše čestitke z željo, da tako nadaljujejo tudi v prihodnje. Posnetek pa je z zadnje tekme v Celju s Sevnico — »veteran« (zdaj skoraj vedno najboljši) Bojan Levstik pa je v napadu...

Foto: DRAGO MEDVED

V NEDELJO

DOBIMO SE V GRIŽAH

Našo prvo javno radijsko oddajo v jesenski sezoni bomo pripravili v nedeljo, 16. novembra ob 10. uri v dvoranji Svobode v Grižah! Organizatorja te priljubljene oddaje sta Novi tednik in Radio Celje, pokroviteljstvo pa je prevzela delovna organizacija MINERVA iz Zabuškove, torej kraja, ki mu prav ta kolektiv daje nov, sodobnejši utrip.

Za javno radijsko oddajo (prvi del bomo prenašali direktno in mu bodo tako lahko prisluhnili vsi na širšem celjskem

območju!) je že zdavnaj pripravljeno. Omenimo še enkrat, kaj smo pripravili. Griško kulturno življenje bo zastopal njihov ženski pevski zbor, ki šteje nič več in nič manj kot 45 pevk — mladink, mater, delavk. Zbor obstoja že od osvoboditve dalje. Za področje narodno-zabavne glasbe bodo poskrbele »Veseli Libojčani«, ki letos praznujejo 20-letnico obstoja. Lep jubilej, dobra glasba in kaj še hočemo več? Za zabavni del glasbe bodo poskrbeli fantje Celja združeni v ansamb-

lu Unior, ki bodo tudi spremljali pevko Marjano Deržaj. V govornem delu pa bodo spregovorili predstavniki MINERVE, predsednik KS Griže Stanko Zagar, predsednik Krajevnega odbora Zveze borcev Rafko Funkelj in kapetan rokometne ekipe Minerva, ki letos zelo uspešno nastopa v republiški ligi Stanko Zagar ml. Seveda vse skupaj ne bo minilo tudi brez nagradnih iger. Torej dovolj pester program, ključemo samo lahko — v nedeljo na svidenje v Grižah! tv

POSEBNO OBVESTILO

Oddelček za gradbene in komunalne zadeve pri Skupščini občine Zalec obvešča občane, da bo zaradi preurejanja križišča pred banko v Zalcu, od 12. novembra dalje, prestavljena avtobusna postaja za smer proti Ljubljani na prostor ob Savinjskem magazinu pred prodajalno Manufaktura, za smer proti Celju pa pred Samopostrežno trgovino v Zalcu.

DOM POHIŠTVA CELJE

ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

VEGA

Če kupujete kuhinjo, povprašajte po kuhinji VEGA, kajti kuhinja VEGA je moderna, funkcionalna, kvalitetna.

50 LET PISANE PARTIJSKE BESEDE

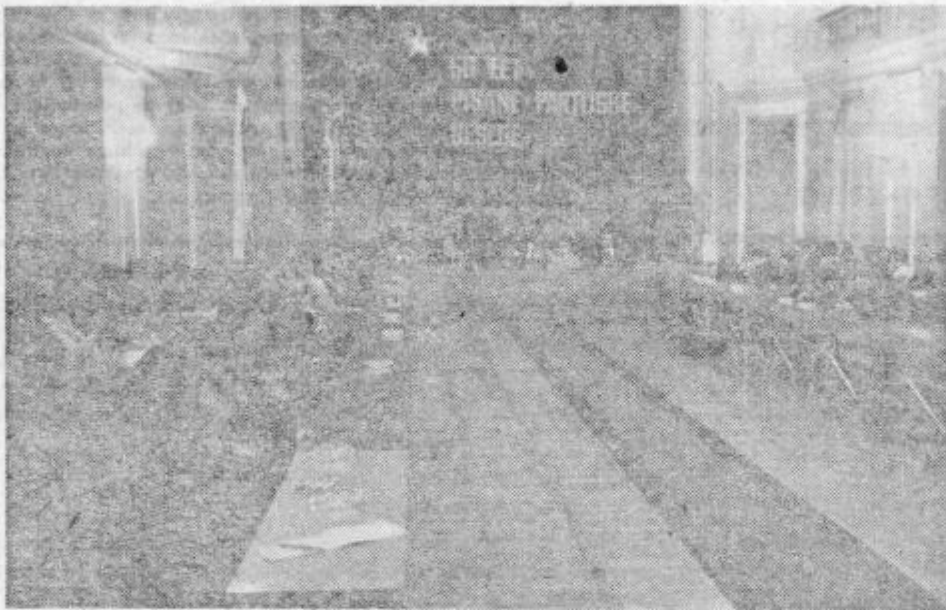
DRAGOCENO SREČANJE

V petek je bilo v veliki dvorani narodnega doma v Celju, v okviru 50-letnice pisane partijske besede dragoceno srečanje predvojnih revolucionarjev z novo sprejetimi člani Zveze komunistov. Srečanja so se udeležili tudi družbeno politični delavci celjske občine, zgodovinarji in sociologi. Pogovor je vodil Ivo Grobelnik, ravnatelj celjske gimnazije.

Prisotnost predvojnih revolucionarjev so mladi komunisti in udeleženci srečanja toplo in pristržno pozdravili, njihovo pripovedovanje pa spremljali z velikim zanimanjem. Najprej jim je Peter Stante-Skala pripovedoval, kako je pred vojno številčno sicer šibka partijska organizacija pridobivala in imela velik in močan vpliv med delavstvom. Niti proti-ljudski režim ni bil v popolnosti seznanjen z močjo partije, saj so posamične akcije bile tako dobro pripravljene, da je bilo v njih čutiti veliko moč naprednega delavskega gibanja pa čeprav jih je organiziralo le nekaj komunistov.

Lidija Sentjarc je svoje pripovedovanje usmerila predvsem na obdobje po prvem desetletju, ki je pomenilo za Partijo čas njene obnove in velik razmah dejavnosti. V revirjih ali na univerzi so bili komunisti na čelu najbolj vsakdanjih in najosnovnejših delavskih ali študentskih zahtev. To je pritegovalo številne simpatizerje in krepilo vrste naprednega delavskega gibanja.

Predvsem dva pomembna dejanja v razvoju delavskega gibanja, je osvetlil Miha

V Celju so sklenili proslavljanje 50-letnice pisane partijske besede s srečanjem predvojnih revolucionarjev Lidije Sentjarc, Miha Marinka, Petra Stanteta-Skale in Milana Loštrka.

FOTO: DRAGO MEDVED

Marinko, ki sta vezana na Celje in njegovo širšo okolico. Zlet Svobod leta 1935 v Celju, ki je pomenil ustanovitev ljudske fronte v borbi proti vse bolj naraščajočemu fašizmu v svetu in doma in partijska konferenca v Joštovem mlinu v Celju, ki je bila tako prikrito organizirana, da je takratni oblasti pa vse do konca vojne ostala lokacijsko neznan, le njen duh in pokonferenčno aktivnost je bilo močno čutiti.

Milan Loštrk je orisal obdobje neposredno pred drugo svetovno vojno in partijsko delo v Saleški dolini, zlasti med šoštanjskimi delavci in

v Prekmurju. Posebej je podčrtal, kako se je takrat, čeprav v skromnem številu, pisana partijska beseda širila med ljudmi, ki so jo skrivoma prebirali. Spomnil pa je, da je danes docela drugače, pa teh ugodnih razmer včasih komunisti niti prav izrabi ne znajo.

Peter Stante se je ob koncu srečanja dotaknil še neposredne organizacije vstaje na celjskem območju, kjer je bil vojaško odgovoren za vstajo. Zaupanje v Partijo, ki si ga je med ljudmi pridobila z vstrajnim delom njenih članov, spoznanje množic, da se je le-ta sila sposobna upreti

fašizmu in pohod fašizma so bili temeljni elementi močnega ljudske vstaje, borbe in zmage.

Tako so v Celju sklenili proslavljanje 50-letnice pisane partijske besede z živim pričevanjem. Šopki cvetja, ki so jih mladi komunisti ob koncu izročili predvojnim revolucionarjem pa poleg izraza prisrčnosti in zahvalnosti za dragoceno srečanje pomenijo še kaj več: potrjujejo, da so taka srečanja kot neusahljiv studenec revolucionarnih izkušenj h kateremu se mladi radi zatekajo, da bi se iz preteklosti naužili svežine.

BOJAN VOLK

ZELO SLOVESNO V ŠMARJU

Minuli teden so všmarsi občini nadvse slavnostno praznovali jubilej pisane partijske besede. Komunisti šmarske občine, so se zbrali v četrtak v zdraviliški dvorani v Rogaski Slatini, kjer so sprejeli v svoje vrste 36 novih članov, predvsem mladih delovnih ljudi v občini (na sliki levo). Na to slavnost so povabili predsednika slovenskega izvršnega sveta Andreja Marinka, ki jim je spregovoril o vlogi pisane partijske besede, o razvoju komunističnega gibanja pri nas, posebno na Kozjanskem.

V »Tednu komunistov« so sodelovale tudi vse osnovne šole v občini. To pomeni, da je 4200 učencev pisalo ali risalo na temo 50-letnice Komunistov. Na četrtkovni svečanosti, ki so jo umetniško obogatili oktet Gallus in igralec Polde Bibič, so razdelili nagrade najboljšim prispevkom učencev in sicer Davorju Brezinsčaku, Sonji Birnbek, Gustiki Korazija, Dragici Vinkler in Francu Plavčaku, vsi so iz OŠ Rogatec. OŠ Kozje ima naslednje nagajence: Dušan Povalj, Jože Smajdek, Polona Zupanc, Brigita Babič in Majda Mramor. OŠ Bistrica ob Sotli: Aleksandra Uršič, najmlajša učenka, stara 7 let, Slavko Voif, Miha Domitrovič, Dragica Černelič, Nuška Kunst in Irena Romih. OŠ Rogaska Slatina: Mojca Pucej, Jiri Kočica, Ksenija Čuješ, Lidija Herman, Saša Krumpak in Edvard Sajko. OŠ Šmarje pri Jelšah: Romana Hriberšek, Breda Šket in Mitja Krajnc. OŠ Lesično: Slavica Zibret, Peter Klokočar, Darja Kostevc, Slavica Maček, Milena Lupše in Majda Klavžer. Tako je prejelo nagrade 32 učencev

šmarske občine. Vsa nagajena dela bodo izšla v posebnem zborniku, ki ga bo predvidoma ob dnevu republike izdal občinski krmite ZKS Šmarje pri Jelšah.

DRAGO MEDVED

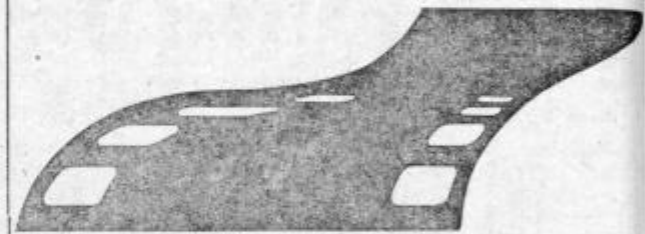
ZASLUŽENA POZORNOST

Na medobčinskem svetu ZKS Celje je bila pred dnevi skromna slovesnost. Sekretarji občinskih komitejev ZKS so se skupaj s sekretarjem medobčinskega sveta ZKS Janozom Zahrastnikom in predsednikom medobčinskega sveta SZDL Jankom Ževartom zahvalili za dolgoletno uspešno in prizadevno delo SLAVKU VERDELU, do nedavnega na položaju direktorja podružnice SDK Celje. Slovesnosti so prisostvovali tudi nekateri drugi predstojniki regionalnih institucij.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

VALENTIN KROPIVŠEK, načelnik oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri Skupščini občine Žalec

Tovariš Kropivšek! Občane žalske občine zanima, kako je bencinsko črpalko v Sentrupertu. Vemo namreč, da so vsa dela pri tej črpalki že zaključena in to že nekaj mesecev, črpalke pa ne odprejo, ker so se menda pojavile neopredeljene težave v zvezi z gradbenim in lokalnim dovoljenjem. Zanima me, kdo je izdal ti dve dovoljenji. Za vaš odgovor se že vnaprej lepo zahvaljujem!

Teden domačega filma

Z BISTVOM DO LJUDI!

Ni naključje, da je EMO ob Cinkarni pokrovitelj letošnjega Teda domačega filma. Ko govorimo o akciji celjskega kulturnega utripa in o vlogi združenega dela pri podružljanju kulture, ne moremo mimo največjih celjskih tovarn. Letošnji Teden domačega filma bo skušal v spremnih prireditvah ob filmskih projekcijah kar najgloblje prodreti v delovne kolektive, kjer bomo organizirali pogovore z delovnimi ljudmi. Tudi EMO sodi med te kolektive. Ze zaradi tega, ker film ni tuja beseda v tem velikem kolektivu, ki je s predstavniki, oziroma ljubitelji filma že lani sodeloval v pogovoru s predstavniki ekipe filma Strah režiserja Matjaža Klopčiča.

Tokrat pogledimo, kaj je dejal vršilec dolžnosti vodje propagandno analitične službe v EMO Miloš Pešec: Teden domačega filma je kulturna manifestacija, ki smo jo v Celju že dolgo pogrešali. Ze larsko leto je pokazala, kako se da celo mesto »dvigniti na noge« ob skrbno pripravljenem programu. Zato smo se tudi letos odločili, da bomo med glavnimi pokrovitelji. Namreč Teden domačega filma, z zasnovo, ki jo nosi v vsebinskem sporočilu, lahko naredi mnogo na področju domače filmske problematike. Vidite, to pa ljudje premalo poznajo. Preveč so še odmaknjeni od bistvenih problemov domače filmske proizvodnje in seveda politike. TDF pa ima odlično priložnost, da nam iz leta v leto dooblikuje to podobo — da se seznanimo z najrazličnejšimi elementi, ki sestavljajo kompleksnost neke nacionalne filmske proizvodnje. Res bomo morali odštetj določeno vsoto denarja za to. Toda mnenja

sem, da se nam bodo ta sredstva vrnila v drugi obliki. Mislim tudi, da je bilo doslej vse premalo povezanja filmskih delavcev z občinstvom, premalo krepitve samoupravnih odnosov znotraj strukture filmskih delavcev. In najbrž ni naključje, da se je zaradi vseh teh elementov gojil pri nas takšen mačehovski odnos do filma.

Teden domačega filma nam bo prinesel, upajmo vsaj, le dober del pregleda največje, jugoslovanske filmske proizvodnje. Seznanili se bomo tudi z jugoslovanskim filmskim plakatom. S tiskano besedo o filmu. To so ve like pridobitve za Celje, čeprav niso namenjene samo našemu mestu.

Zato letos pričakujemo od TDF veliko. Morda zaradi tega, ker smo v minulih letih tako malo bili deležni te kulture. Zdaj, ko smo sredi njenega oživljanja, bi bilo močno napak, če bi mi, ne posredni proizvajalci, stali ob strani.

DRAGO MEDVED

TRIBUNA KOMUNISTOV V ŠENTJURJU

Praznovanja v počastitev 50-letnice pisane partijske besede in 30-letnice osvoboditve so se končala v Šentjuruju v preteklem tednu. V osnovnih šolah šentjurske občine so pripravili razstavo partijskega tiska, tribuna komunistov šentjurske občine pa je pomenila zaključek slavnostnih praznovanj.

Uvodno razpravo v tribuni je imel Vinko Jagodič, predsednik občinske skupščine, ki je natančno problematiko družbenoekonomskega sistema v občini ter ocenil delegatski sistem, ki po njegovem mnenju še vedno ni tako zahteval kot bi moral.

Svečan govori o nalogah članov ZK pa je imel sekretar ZKS FRAN SETINC, ki je

najprej ugodno ocenil izvajanja komunistov šentjurske občine, ki so v razpravi nakazali nekaj problemov in bili pri tem izredno kritični. Franc Setinc pa je spregovoril o nalogah komunistov v sedanjem trenutku, pri tem pa je opozoril na vso potrebno čuječnost pred sovražnimi elementi, ki prihajajo na dan v različnih oblikah. Pri tem je opozoril in poudaril avtohtonost naše partije, ki ni zatajila v najhujšem obdobju naše zgodovine. Zlasti pa se je moč partije oprepila z naše zgodovine. Zlasti pa se je moč partije okrepila z našo neuvrščeno politiko, je poudaril Franc Setinc

Z. S.

SMUČI ATOMIC — ZIMSKO ŠPORTNA KONFEKCIJA

VELEBLAGOVNICA

ŽALEC

O SOCIALNIH PROBLEMIH

Več ločenih sej zborov za kvalitetnejše delo delegatov — Premalo socialnih delavcev — Več pozornosti rejniškim družinam — O prodaji hiš splošnega ljudskega premoženja

Prejšnji teden je bila v Zalcu šestnajsta seja zborov združenega dela, zborov krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora Skupščine občine. Na seji so uvodoma govorili o predlogu delovnega programa občinske skupščine za obdobje oktober 1975-junij 1976.

V zvezi s tem so govorili o tematskih področjih dela občinske skupščine. Tako bodo še naprej posvečali vso skrb družbenoekonomskemu razvoju, družbenopolitičnemu sistemu, uresničevanju programa izgradnje določenih objektov družbenih dejavnosti, komunalni in stanovanjski dejavnosti ter urbanizmu, kulturi, telesni kulturi ter

vzgoji in izobraževanju, socialnemu varstvu in zdravstvu, delovanju samoupravnih interesnih skupnosti ter nenaadnje krajevnim skupnostim.

V zvezi s programom dela občinske skupščine Zalec za obdobje januar-september so poudarili, da je bil v glavnem realiziran, vsaj kar se tiče pomembnejših vsebinskih točk. V prihodnje pa bo treba pripravljati več ločenih sej posameznih zborov, kar naj bi omogočilo kvalitetnejše delo delegatov.

V nadaljevanju se je obravnavala socialna problematika v žalski občini. Ugotovili so, da je področje socialnega skrbitva v zadnjem ča-

su napredovalo, z ustanovitvijo občinske skupnosti socialnega skrbitva pa se bodo morali pokazati še boljši rezultati dela. Je pa vsekakor res, da se na področju socialnega skrbitva pojavljajo številni problemi, tako s pomanjkanjem strokovnega kadra, saj trenutno delata v žalskih osnovnih šolah samo dva socialna delavca, socialne delavce pa bi nujno potrebovali tudi v organizacijah združenega dela, saj jih imata trenutno le tekstilna tovarna Prebold in polzelska tovarna nogavic. Vso skrb pa bo treba posvečati tudi problematiki rejništva. V nadaljevanju se je govorilo še o družbeni samozasčitvi v občini,

požarnem varstvu, potrdili so statut sklada za uresničevanje programa izgradnje določenih družbenih dejavnosti v občini Zalec ter razpravljali o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi števila delegacij, ki jih oblikujejo delovni ljudje ter o številu delegatov, ki jih delegacije delovnih ljud delegirajo v zbor združenega dela.

Po skupni seji vseh treh zborov žalske občinske skupščine pa je bila še seja zborov združenega dela in zbora krajevnih skupnosti na kateri so sklepali o predlogu samoupravne stanovanjske skupnosti občine Zalec o prodaji stanovanjskih hiš splošnega ljudskega premoženja.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

ODGOVOR TRŽNE INSPEKCIJE

Na vprašanje, ki je bilo objavljeno v NOVEM TEDNIKU št. 42, dajem naslednji odgovor:

Po zakonu o tržni inspekciji nadzira tržna inspekcija izvajanje zakonov in drugih predpisov ter družbenih dogovorov, samoupravnih sporazumov in drugih splošnih aktov s področja prometa blaga in storitev, mer, standardov in kakovosti blaga v prometu ter cen in tarif izdelkov in storitev, ki jih opravljajo organizacije združenega dela, druge organizacije, društva, civilno pravne osebe in posamezniki.

Pri opravljanju nadzorstva na celjskem trgu, ki zadeva področje obrti, mora tržna inspekcija upoštevati:

- da urejajo samostojno delo občanov, ki opravljajo obrtno dejavnost, zakoni socialističnih republik in avtonomnih pokrajin ter predpisi občin;
- da sta blagovni promet in opravljanje storitev prosta v vsej Jugoslaviji (enotnost jugoslovskega trga);
- da z opravljanjem blagovnega prometa in storitev ni dovoljeno preprečevati ali omejevati proste konkurence;
- da veljajo odločbe, listine in drugi posamični akti, ki jih izdajo državni organi v eni republici oziroma avtonomni pokrajini enako tudi v drugih republikah oz. avtonomnih pokrajinah;
- da smejo na tržnici, po določbah tržnega reda za poslovanje trga na drobno v Celju, ki ga je sprejelo komunalno podjetje JAVNE NAPRAVE, potrditi pa skupščina občine Celje, prodajati svoje izdelke med drugim tudi oseba, ki z dovoljenjem opravljajo obrtno dejavnost.

Tržna inspekcija, ob pomoči tržnega nadzorstva, kontrolira tudi prodajalce obrtnih izdelkov na celjskem trgu. Pri tem zagotavlja, da prodajajo na celjskem trgu le osebe, ki imajo s sabo ustrezno dovoljenje (obrotno dovoljenje, potrdilo o prigrisatvi opravljanja obrtne dejavnosti), in le proizvode, ki so v dovoljenju naštet. Nesporno je, da našeti tržna inspekcija tudi na dovoljenjs, ki niso povsem nedvoumna, kar zadeva vrsto proizvodov, ki jih sme prodajalec prodajati.

Tržna inspekcija, ob pomoči tržnega nadzorstva, kontrolira tudi prodajalce obrtnih izdelkov na celjskem trgu. Pri tem zagotavlja, da prodajajo na celjskem trgu le osebe, ki imajo s sabo ustrezno dovoljenje (obrotno dovoljenje, potrdilo o prigrisatvi opravljanja obrtne dejavnosti), in le proizvode, ki so v dovoljenju naštet. Nesporno je, da našeti tržna inspekcija tudi na dovoljenjs, ki niso povsem nedvoumna, kar zadeva vrsto proizvodov, ki jih sme prodajalec prodajati.

Pri opravljanju omenjene kontrole je tržna inspekcija že večkrat ugotovila razne nepravilnosti, ki so pomenile kršitev predpisov s področja obrti in blagovnega prometa (npr. prodaja izdelkov brez dovoljenja ali brez ustreznega dovoljenja; prekoračitve poslovne predmeta; izdelke je prodajala oseba, ki pri ineniku dovoljenja ni v delovnem razmerju, oz. ni njegov ožji družinski član; nedovoljena trgovina itd.). V vseh primerih so bili podzveti ukrepi, ki jih določa zakon (začasna prepoved prodaje, ovadba pristojnemu organu), običajno pa je bil obveščen tudi organ na območju, s katerega je prišel prodajalec.

Tržna inspekcija je že večkrat, celo v sodelovanju z UJV in carinarico, kontrolirala izvor proizvodov, vendar pri izdelkih ni zasledila tovarniških oznak.

Sum, da določeni prodajalci obrtnih izdelkov ne prodajajo svojih izdelkov, pač pa tuje — kupljene, je prisoten. Tržna inspekcija je na ta sum že nekajkrat (tudi pred nedavnim) opozorila. Treba je namreč vedeti, da bodo morali pri rešitvi problema, o katerem razpravljamo, sodelovati še vsi drugi organi, ki so za to pristojni (organi, ki izdajajo predpise; organi, ki izdajajo dovoljenja; organi, ki imajo možnost ugotavljati, če občan dejansko opravlja dejavnost, za katero je dobil dovoljenje; organi javne varnosti, ki odkrivajo kazniva dejanja in morda še drugi), predvsem se organi na območjih, s katerih prihajajo že omenjeni prodajalci.

Tržna inspekcija bo tako kot doslej, v mejah možnosti, tudi v prihodnje nadzirala to področje dejavnosti ter v ta namen sodelovala tudi z drugimi organi. Pri tem bo pozorno obravnavala morebitne ovadbe organizacij in posameznikov, ki bodo zadevale to področje.

VODJA SLUŽBE TRŽNE INSPEKCIJE Stane Gaberšček

REKLI SO

IVAN MIKLAVC

je sekretar osnovne organizacije ZK v tovarni nogavic na Polzeli. Na vprašanje kako so se komunisti v tej OZD vključili v stabilizacijski program in ali so že vidni kakšni rezultati je povedal:

»Že v začetku leta je na pobudo OZK in sindikata stekla akcija za izdelavo stabilizacijskega programa podjetja. To je narokovala konkretno gospodarska situacija, ki se v okviru družbe rešuje z različnimi sistemskimi ukrepi, ki naj bi ugodno vplivali na gospodarske toko-

ve. Tudi mi komunisti smo se vključili v splošno prizadevanje s sprejetjem programa stabilizacije v katerem so vsi delavci kot enakopravni partnerji vključeni v akcijo čim bolj gospodarnega upravljanja s sredstvi, ki so jim zaupana. Formirali smo komisijo za izvajanje programa stabilizacije, ki aktivno dela, sklepi in naloge, ki jih daje so konkretni in zajemajo tudi odgovorne nosilce nalog. Čeprav program zajema poslovanje celotne OZD, slehernega člana podjetja, smo vendarle pri izva-

janju nalog dali poudarka tam, kjer bi rezultati v celoti dali najprej in največ uspeha. Med te spadajo preusmeritev nabave surovin in domačih virov, ki so najvažnejša postavka v našem uvozu, sprejetje novega načina nagajevanja s katerim smo uspeli znižati izdelavni čas, izboljšati organizacijo dela in tudi doseglji pomembne rezultate. Ne male napore vlagamo tudi v povečanje izvoza. V vsem tem pa imamo najpomembnejšo vlogo člani ZK, saj moramo biti mi tisti, ki povsod in na

vsakem delovnem mestu stremimo, da bo tako široka akcija, ki smo si jo zadali tudi uspela.

T. TAVCAR

SONJA OCVIRK

DELOVANJE V ŠIRINO

Frontna organiziranost Socialistične zveze je vnesla tudi v sestavo občinske konference nekatere nove organe, ki s svojo dejavnostjo pokrivajo celotno področje družbenega življenja in dela. Ti organi so sveti, odbori in komisije, imajo pa predvsem koordinacijsko in usmerjevalno funkcijo med nosilci podobnih interesnih dejavnosti v občini. O tem, kakšno je konkretno delo teh organov, pa nam je povedala Sonja Ocvirkova, sekretarka svetov, odborov in komisij pri občinski konferenci SZDL v Celju.

Kakšno je delo svetov, komisij in odborov, ki delujejo pri občinski konferenci Socialistične zveze v Celju?

Sonja Ocvirk: »V okviru Socialistične zveze v Celju deluje enainvajset svetov, komisij, koordinacijskih odborov, odborov in žirij. Doslej je bilo delo teh organov v glavnem usmerjeno v izdelavo programskih izhodišč za dobo dveh let in pa konkretni program delovanja za čas enega leta. V teh programih so določeni tudi nosilci konkretnih nalog in pa roki za izvedbo nalog. Do danes so se tudi vsi sveti, odbori in komisije že sestali, nekateri od njih samo enkrat, drugi pa že večkrat. Seveda se sestajajo v skladu z nalogami, ki so si jih zadali. Da pa bi delo teh organov v bodoče še bolj tekle, bomo v bodoče enkrat mesečno sklicali na skupen razgovor vse predsednike svetov, komisij

in odborov ter se z njimi dogovarjali o bodočih nalogah.»

Poleg tega, da so izdelali programe svojega dela, so nekatere teh organov že izvedli ali pa zastavili nekatere pomembne akcije. Katero?

Sonja Ocvirk: »Več je akcij, ki so jih ti organi že izvedli, ali pa jih bodo izvedli v najkrajšem času. Tako je svet za spremljanje družbenoekonomskega položaja žena organiziral pretekli četrtletno javno tribuno o položaju žena v celjski občini, na kateri je bila prisotna tudi Vida Tomšičeva. Naslednja večja akcija tega sveta pa je, da izvede anketo o položaju delavk v gostinstvu. Tudi svet za vzgojo, izobraževanje, kulturo in znanost je zastavil pomembno akcijo, o kateri ravno teče razprava v celjski občini. To je akcija, ki nosi naziv Celjski kulturni utrip in o kateri bomo verjetno še veliko govorili. Naj ome-

nim še eno večjih nalog, ki stoje pred odborom za sodelovanje z družbenimi organizacijami in društvi. Do konca letošnjega leta bo moral odbor pripraviti spisek vseh društev, ki so registrirani pri skupščini občine, razpravljati pa bo moral tudi o programskih zasnovah teh društev ter o pravilih delovanja. Ker pa je ta naloga zelo obsežna, smo imenovali tudi delovne skupine, ki bodo pomagale odboru pri izvedbi zastavljenega cilja. Seveda bi lahko našle še več akcij in nalog, ki so si jih zastavili sveti, komisije in odbori. Te, ki sem jih našle, pomenijo le delček aktivnosti vseh teh organov.»

Kako pa so vsi ti organi sestavljeni?

Sonja Ocvirk: »Njihova sestava je frontna kar pomeni, da so v njih predstavniki krajevnih konferenc Socialistične zveze, predstavniki

CELJE

ODDAJTE PAPIR

Rdeči križ Slovenije se pridružuje splošnim prizadevanjem za gospodarsko stabilizacijo za večje varčevanje ter ohranitev naravnih bogastev — zlasti gozdov in napredek higiene. Zato bo redno organiziral akcije za zbiranje starega papirja in papirne embalaže.

Občinski odbor Rdečega križa Celje bo zopet organiziral akcijo v dneh od 13. do 15. novembra 1975 in sicer v območjih naslednjih krajevnih skupnostih:

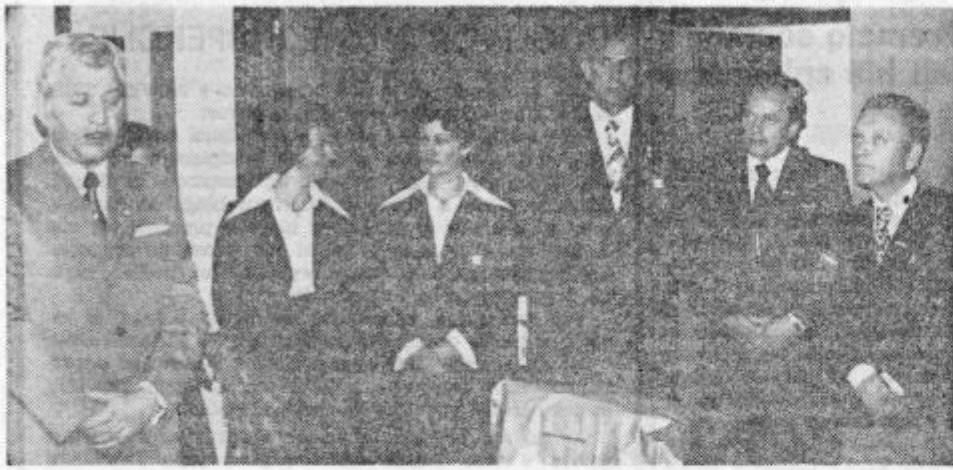
v četrtkih, dne 13. novembra 1975
Karla Destovnika Kajuha; «Savinjas»; Slavka Slandra in «Centra»
v petek, dne 14. novembra 1975
Doigo polje; Nova vas in Store
v soboto, dne 15. novembra 1975
Aljažev hrib; Gaberje-Hudinja; Ostrožno in Vojnik.

Občane naprošamo, da v navedenih dneh oddajo zvezan papir pred izhodna vrata na ulico do 10. ure dopoldne. Občinski odbor Rdečega križa Celje bo z odkupnimi podjetji poskrbel za takojšen odvoz darovanega papirja. Rdeči križ Slovenije se občanom za sodelovanje že vnaprej zahvaljuje.

DAMJANA STAMEJCIC

V ŽALCU

BEOGRAJSKA BANKA

Minuli petek so v Zalcu slavnostno otvorili enoto Beograjske banke. Otvoritve so se udeležili številni predstavniki družbenega in političnega življenja žalske občine, predstavniki organizacij združenega dela s področja občine, generalni direktor Beograjske banke Vlada Kršulj iz Beograda in drugi.

Ob otvoritvi je govoril tudi JOZE JAN, predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Zalec, ki je med drugim dejal:

Z veseljem ugotavljam, da se s tem, ko danes odpiramo poslovno enoto Beograjske banke, v Zalcu v bistvu uresničuje del programske usmeritve našega gospodarskega in družbenega razvoja na območju občine. Ta je vsebovana predvsem v tem, da zastavimo vse napore v občini za to, da dvignemo rezultate gospodarjenja nad republiško povprečje in to s tem, da na vsakem delovnem mestu čim bolj dvignemo produktivnost, da uvažamo sodobno tehnologijo in organizacijo dela v sleherni organizaciji združenega dela ter da zagotovimo takšno programsko usmeritev pro-

izvodnje v vsakem našem podjetju, ki bo zagotavljala ob stabilizacijskih prizadevanjih rentabilno in perspektivno proizvodnjo... Prisotnost Beograjske banke v Zalcu je tudi odraz tiste politike, ki smo jo začrtali v naši občini, ki ne glede na občinske in ostale meje omogoča vsem dejavnikom, da se pod enakopravnimi pogoji in z namenom prispevati določen napor k nadaljnjemu gospodarskemu in družbenemu razvoju tega območja, vključujemo v ta prostor... Ko danes odpiramo enoto Beograjske banke v Zalcu pa predvsem želimo, da postane dejansko sestavni del našega gospodarskega in družbenega življenja, da vnaša zdravo in čvrsto poslovno politiko ne samo na območje naše občine, temveč tudi v širši prostor. Tudi od te banke pričakujemo, da bo doprinesla k naporom za uresničevanje nalog in sklepov najvišjih partijskih organov na področju stabilizacije, predvsem v smislu povezovanja in podpore združenemu delu v okviru enotnega jugoslovanskega trga. Prepričani smo,

da bo Beograjska banka ravnala v skladu z razvojno politiko občine, prepričani pa smo tudi, da bodo predstavniki našega gospodarstva in občani radi stopali skozi vrata te banke, saj bodo tako imeli občutek, da ta banka ne zasleduje samo svoj, ampak obojestranski interes. Gotovo bo poslovna enota Beograjske banke opravila naša pričakovanja in tako postala naša banka. To bo sicer zahtevalo obilico dela, posebno sedaj na začetku sicer maloštevilnega kolektiva, vendar smo lahko prepričani, da bo ob izdatnem prizadevanju te naloge v celoti zmogel.

Enoto banke je nato otvoril predsednik Skupščine občine Zalec VLADO GORIŠEK, ki je še enkrat poudaril vlogo te banke v okviru enotnega jugoslovanskega trga.

Ob koncu je bil še družabni večer za prebivalce Zalca in okolice, na katerem so za zabavo poskrbeli odlični Ditka Haberl, Oto Pestner in ansambel Echo 5 iz Ljubljane.

Tekst: JANEZ VEDENIK
Foto: TONE TAVČAR

GRADIS V CELJU

USPEŠNA BILANCA

Okoli 800-članski kolektiv celjske enote GRADISA bo letošnje leto zaključil z odličnimi rezultati, vsekakor pa takšnimi, da bo nanje lahko ponosen vsakdo, ki je sodeloval pri izpolnjevanju delovnih obveznosti. Te niso bile majhne. Nasprotno, celo zelo velike. In to na račun nekaterih velikih objektov, kot soštanjske termoelektrarne IV, gradnje dimnika v Trbovljah in še kaj.

Večji obseg dela so sprejeli in opravili ne da bi povečali režijske stroške. Do veljave je prišla večja produktivnost in še druge oblike skrbnega gospodarjenja in dobre organizacije dela. Zato ni naključje, da pričakujejo letos za okoli 28 odstotkov večji celotni dohodek kot so ga imeli lani in da se bo ostanek dohodka povečal za 80 odstotkov, prav tako v primerjavi z lanskim.

In kakšne so perspektive za prihodnje leto?

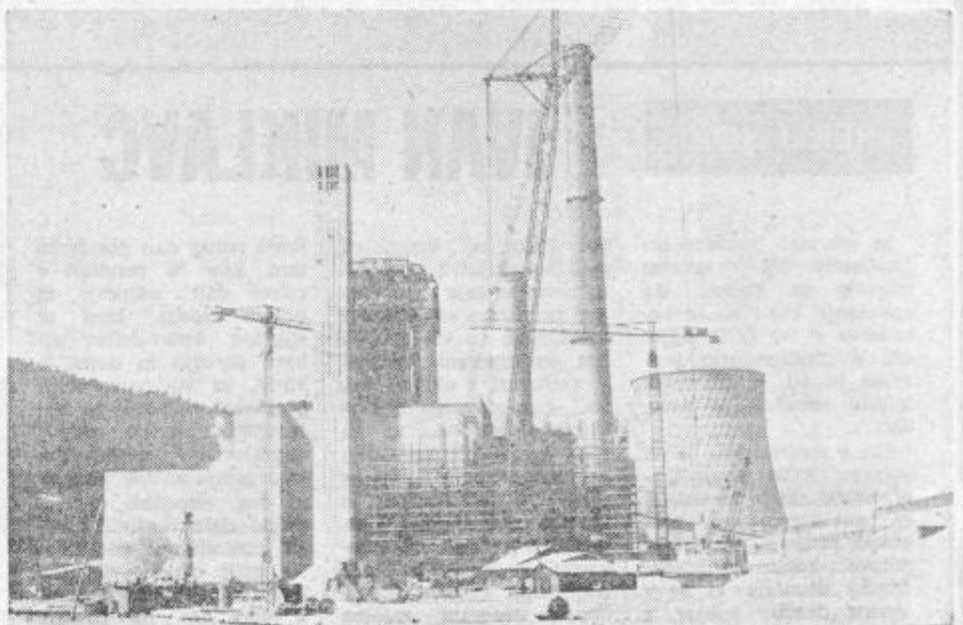
»Prav tako ugoden,« je med drugim ugotovil direktor Albert Praprotnik. »Racunamo, da bomo tudi prihodnje leto imeli skoraj enak obseg dela kot letos. Tudi prihodnje leto bomo aktivni na vseh večjih gradbiščih, ki so že letos omogočala našo dejavnost. To med drugim velja tako za Soštanj kot tudi za Trbovlje.«

Delavci celjske enote GRADISA pa so se uveljavili tudi pri graditvi stanovanj. Obveznosti, ki so jih sprejeli na območju Otoka—tri, so za njimi. In zdaj so v teku že prva pripravljala dela za postavitev 96. stanovanjskega bloka na Hudinji. Sicer pa bodo tu gradili še najmanj dva druga stanovanjska objekta.

»Naša dejavnost pri gra-

ditvi, stanovanj bi lahko bila še večja, če bi bilo na voljo več pripravljenih zemljišč. Ker lokacij ni, to pa je specifičnost Celja oziroma so na voljo zelo redko, smo omejeni.«

Povprečna cena za kvadratni meter stanovanjske površine velja pri celjski enoti Gradisa okoli 6.320 dinarjev. S tem se držijo regionalnega povprečja. Seveda pa so ti stroški v prvi vrsti odvisni od cen gradbenih materialov. V zadnjem času je čutili umiritev cen. To je razveseljiva novica. Seveda pa bi lahko na gradbeno ceno, zlasti pri stanovanjih, vplivale še druge okoliščine kot na primer serijska graditev. Toda gradnja 100 stanovanj na enem mestu še ne omeni serijske proizvodnje! To je še vedno drobnjakarstvo, ki ne more imeti večjega vpliva na končno ceno izdelka.

Celjski Gradis na gradbišču četrte faze soštanjske termoelektrarne

OBMOČJE

Živahno med obrtniki

V organizaciji obeh področnih strokovnih odborov pri republiški gospodarski zbornici za obrt ter za turizem in gostinstvo v Celju in v sodelovanju z občinskimi skupščinami so bile prejšnji teden na širšem celjskem območju sklenjene sektorske konference za privatni sektor obrti. Bile so dobro obiskane in živahne, kar ni čudno, saj so na njih obravnavali nekatere izredno aktualne probleme, tako izvajanje kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki kot tudi podpis pogodbe o zaposlitvi.

Ceprav ni šlo v nobenem primeru za novosti, se je zdelo kot da obrtniki prvič razpravljajo o teh vprašanjih. In vendar je šlo za razgovore o dokumentih, ki so jih organi samostojnih obrtnikov pri republiški gospodarski zbornici že zdavnaj sprejeli in skupaj s sindikati tudi podpisali.

Ne glede na to ugotovitev, gre vendarle za nekatere nove odnose med obrtniki in delavci. Tako tudi za določitev odstotka, s katerim je delavec udeležen pri delitvi oziroma prejemu osebnega dohodka obdatovalnice. Gre torej za izračun o dohodku celotne obrtne delavnice, o deležu, ki ostane mojstru in seveda tudi o odstotku, ki pripada v obliki osebnega dohodka delavcu. In ker gre za konkretne številke, za predvidevanja kaj bo prihodnje leto... so nastopile težave. Te pa so tudi zavoljo tega, ker obrazcev za sklenitev in podpis teh pogodb ni.

Uveljavitev kolektivne pogodbe pa je pri nekaterih panogah storitvene oziroma uslužbinske dejavnosti v Celju sprožila precej aktualna vprašanja. Kot problem se je namreč pojavila vrednost režijske ure za določene panoge. Prvi in na hitro na-

pravljeni izračuni so namreč pokazali, da vrednost režijskih ur v nekaterih primerih ni realna in da je zato rešitev pričakovati v cenah nekaterih končnih storitev določene spremembe. To med drugim velja tudi za frizerje, za šivilje in krojače in podobno. Zanimivo je, da se to vprašanje ni pojavljalo v proizvodni obrti.

Četudi je preuranjeno napovedovati, kako bo to vprašanje rešeno, je na dlani, da je tu in da ga ni moč prezreti. Sicer pa so minule konference sploh opozorile, da bi kazalo proučiti, pod kakšnimi pogoji delajo nekateri obrtniki, saj, kar lepo število izračunov kaže, da mnogi delajo z izgubo! Če je to res, potem bi morali tudi reči, zakaj! V tem odgovoru pa bi našli še rešitve, da bi takšnih primerov ne bilo več, saj niso logični niti socialni!

M. B.

POLZELA — 3 TOZD V TOVARNI NO GAVIC

Na zborih delavcev, ki so bili v teh zadnjih dneh, so se v tovarni nogavic na Polzeli odločili ustanoviti tri temeljne organizacije združenega dela. Komisija, ki jo je vodil Franc Lukač, sekretar podjetja, je temeljito pripravila gradivo, zato tudi s sprejemanjem sklepov ni bilo težav.

Tako bodo z novim letom začele delovati TOZD za proizvodnjo ženskih nogavic, druga zajema proizvodnjo moških nogavic, tretja pa je TOZD posebnega pomena in vključuje pomožne dejavnosti (vzdrževanje, remont vseh naprav, priprava toplih obrokov, prodaja nogavic v lastnih prodajalnah na drobno). Poleg tega bodo imeli še delovno skupnost skupnih služb.

V tovarni nogavic na Polzeli, ki zaposluje več kot tisoč delavcev pričakujejo, da bo delitev na temeljne organizacije združenega dela prispevala ne samo k razvijanju samoupravnih odnosov, temveč bo hkrati dala tudi boljše gospodarske rezultate. To je toliko bolj pomembno, ker kažejo podatki, da ta sicer uspešen kolektiv v tem letu ne izkazuje toliko dobrih rezultatov kot v prejšnjih letih.

Tekst in foto: T. TAVČAR

SMUČI ATOMIC —
ZIMSKO ŠPORTNA KONFEKCIJA

VELEBLAGOVNICA

NA KRATKO

IZLETNIK: 4 NOVI AVTOBUSI

Celjski Izletnik je nabavil štiri nove avtobuse mercedese, prirejene izključno za mestni promet. Naenkrat lahko eno vozilo sprejme 120 potnikov.

To je prva serija novih avtobusov mercedesov za mestni promet, kajti v načrtu imajo postopno popolno uvedbo takšnih vozil na vseh tako imenovanih mestnih progah. Teh pa je v Celju, Velenju in drugih krajih, kjer Izletnik opravlja avtobusne prevoze, okoli petnajst.

Glede na stanje in v težnji, da bi rešili najbolj pereče probleme, bodo prve štiri avtobuse dali na najbolj obremenjene proge v Celju in v Velenju. Obremenitev avtobusov na mestnih progah je velika, ne samo zaradi velikega števila ustavljanja vozila, marveč tudi glede na prevožene kilometre. Povprečno opravijo ti avtobusi od 320 do 420 kilometrov na dan.

Za nakup novih avtobusov je kolektiv odšel kar lep znesek. Samo en avtobus za mestni promet namreč stane 92 milijonov starih dinarjev.

CELJE: NOVA IMENOVANJA

Na zadnjih ločenih sejah vseh treh zborov celjske občinske skupščine so med drugim potrdili tudi predloge komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve. Tako so za direktorja Komunalnega podjetja Celje imenovali Staneta Polajnarja, za direktorja TOZD Ceste-kanalizacije Ota Antauerja, za direktorja TOZD pokopališka služba pa Janeza Ogrnerja. Vrh tega so za direktorja kmetijskega šolskega centra v Celju imenovali Marjana Drobnetiča, za komandirja postaje milice v Celju pa Fridrika Zaberla. Hkrati so razrešili dosedanjega komandirja Jožeta Dragoša, ker je odšel na novo delovno dolžnost.

Delegati so izrekli tudi soglasje k imenovanju Boža Lukmana za direktorja skupnosti za zaposlovanje v Celju.

CELJE: O SINDIKALNI LISTI

Danes ob dvanajsti uri bo v dvorani Občinskega odbora Rdečega križa v Celju skupen sestanek vseh predsednikov osnovnih organizacij sindikata s področja industrije.

Na seji bodo razpravljali in dali pripombe na Sindikalno listo 1976 ter govorili o letnih skupščinah osnovnih organizacij sindikata.

J. V.

ŽALEC: O KLUBU SAMOUPRAVLJALCEV

V torek je bila v Zalcu prva redna seja iniciativnega odbora za ustanovitev kluba samoupravljalcev v žalski občini.

Na seji so uvodoma govorili o nalogah klubov samoupravljalcev in načinih njihovega delovanja, nato pa so govorili še o financiranju delovanja teh klubov, obravnavali samoupravni sporazum o ustanovitvi in delovanju kluba ter obravnavali predlog o sestavi organov kluba samoupravljalcev.

J. V.

ŠEMPETER: ZBOR KOMUNISTOV

Jutri popoldne ob šestnajsti uri bo v šempetrskem SIPU v počastitev tedna Komunista v žalski občini in 50. letnice pisane partijske besede zbor komunistov žalske občine.

Na zboru bo glavna tema, ki jo bodo obravnavali komunisti in gospodarska stabilizacija.

J. V.

TURIZEM

SOLČAVA V AKCIJI

Lahko si jim samo čestitali in rekli: ko bi bilo le več Solčavcev tudi v drugih krajih, potem bi zadeve ne šle na mrtvih tleh, marveč bi se njihovi ljudje zavzeli po svojih najboljših močeh, da bi jih rešili.

V Solčavi bijejo bitko za svoj obstoj. Ne samo na turističnem polju, marveč sploh na gospodarskem. Zato ni naključje, da so pred kratkim povabil medse ne samo predsednika republiške konference SZDL, Mitjo Ribičiča, marveč tudi druge ugledne delavce v republiški skupščini, pri republiški zadružni zvezi, gospodarski zbornici in seveda predstavnike občinske skupščine.

Beseda je tekla o kraju, njegovem deležu v času ljudske revolucije, težavnem položaju, v katerem so se domačini znašli po vojni in o sedanjih prizadevanjih, da bi ujeli za-

mujeno in tako odprli nove vidike za razvoj in življenje.

Z modernizacijo ceste do Logarske doline (do Solčave in še nekaj naprej za ima asfaltno prevleko) bo skrajni del Gornje Savinjske doline povsem odprt in lažje dostopen. Tako bo tudi Solčavsko na pragu novega turističnega razmaha. Toda, ali je na to pripravljeno? Zaenkrat bi lahko rekli, da ne. Še vedno so odprti in nerešeni urbanistični problemi. Posebno pozornost si zaslužijo gostinski objekti. Vsega skupaj je na tem območju šest obratov. V Solčavi se zavzemajo, da bi prišlo do njihove integracije, kajti tako bi aže reševali tudi kadrovska vprašanja in zagotovili, da bi bili vsaj nekateri med njimi odprti tudi v zimskem času. Sicer pa gre tudi za zasebni in kmečki turizem. Tudi ti dve veji imata na tem koncu velike možno-

sti za razvoj. Toda, ljudem bo treba pomagati s posojili in drugače, da bodo lahko primerno uredili in opremili svoje zmogljivosti.

Prizadevanja za oživitve tega predela pa gredo še dalje. To velja tudi za načrt o otvoritvi obrata Iskre v Solčavi, zatem za gradnjo nove trgovine (pred vojno so bile tri), za nadaljevanje graditve

ceste do slesjerne višinske kmetije, za otvoritev maloobmojnega prehoda na Pavličevem sedlu, za postavitev avtonatske telefonske centrale in ne nazadnje za zagotovitev primernih lokacij za individualno graditev stanovanj.

Na posnetku Solčava, kakor jo je s svojim foto grafskim aparatom ujel Valent Vider.

MB

BIVAK NA GOZDNIKU

Gozdnik je simbol SAVINJSKE POTI in zato je tudi v častni znački. Je impozanten vrh med Šmohorjem in Mrzlicco. Drvine se le 92 m nad kilometer. Na vrhu bi moral biti še razgledni stolp, visok vsaj 8 m, ker bi tako stali le 19 m pod višino Mrzlice. Upajmo, da ga bodo kdaj postavili in omogočili z njega razgled tak, kot ga v resnici ima iznad krošenj dreves.

Bivak stoji že dolgo, saj je letos praznoval že drugo obletnico. Dela zanj so se pričela konec septembra in končala v začetku oktobra 1973. Prva, ki ga je obiskala in v njem našla zatočišče, je bila mariborska planinka — PD MTT Maribor, ki je v zvezek takole zapisala: »Prva v novem bivaku! Na vrh prišla v dežju, megli in vetru. Na veliko začudenje zagledam bivak. Res preskromne besede, katere bi lahko zapisala v ta zvezek. Lahko izrečem samo pohvalo planincem nad tako humano za mislijo in njihovemu delu.« Resnica je, da se prijeto oddahneš na klopi pod

streho. V miru lahko vpišeš svoj obisk v zvezek in oddišneš žig v svoje dnevnike. Pod streho so spravili tudi cepin, ki je prej označeval vrh. Za naslednji praznik mladosti bo praznoval peto obletnico.

V teh jesenskih dneh se ga spleča obiskati. Nanj vodi več poti. Enostavna je krožna pot iz Zabukovice ali višje Kotnikove domačije — lovski dom. V Zabukovico vozi avtobus in pripelje skoro do MINERVE. Na še ohranjenih nosilcih nadvoza stare rudniške železnice, je kopicca napisov, ki povedo, kam vse lahko gremo. Mi bomo šli na Gozdnik. Pred MINERVO levo prek Artičnice do razpotja. Tu je zopet napis. Gremo naravnost po cesti za ŠMOHOR do vrha klančka, kjer nas puščica usmeri na stezo po gozdu. V dobre pol ure smo pri Joztovi domačiji Pongrac 154) na sedlu med Kotečnikom (771 m) in Gozdnikom (do tu je možno z avtom iz Liboj). Na sedlu stoji spomenik, kjer sta pred 30. leti pad-

la dva borca. Mimo spomenika po cesti gremo za Šmohor. Naša pot gre naravnost čez cesto, po travniku na kraj gozda, kjer rumenijo bele breze in se dvigamo proti vrhu Gozdnika. Markacije nas usmerijo na kolovoz, ki ga je na preseki težje slediti. Od tu je lep razgled nad dolino. Tudi malin bi se lahko nazobal, če bi to hodil prej. Kmalu smo pri jasi in zavijemo na njo, kjer se ob robu gozda zlatijo macesni. Smo pri opuščemem lovskem zavetišču »Festung«, ki žal propada. Mar ne bi to vzdrževali, če je že postavljeno. Kmetija je propadla že dosti prej, pa naj še to? Se pol ure po slemenski stezi in smo pri bivaku.

Odpočijemo se, naučimo svežega zraka in sonca, ko dolina pokriva megla. V slabih dveh urah smo prišli na vrh. Navzdol sta dve možni poti. Sestopimo po SAVINJSKI POTI mimo Malega Gozdnika. Z njega je lep razgled in se spleča tod. Ali pa poti za Šmohor do sedla,

kjer krenemo desno za Kotnikovo domačijo. Obe nas privedeta na isti cilj. Do tega cilja se lahko pripeljemo iz doline in s tem skrajšamo pot, ki je še prav tako krožna na vrh (del ceste po Pongracu je asfaltiran). Na vrhu in tu dobimo žig SAVINJSKE POTI, le na vrhu pa za TRIMČKOVO PLANINSKO POT.

Od domačije gremo mimo lovskega doma ob robu gozda, po gozdni stezi, čez planino, nad Steplacovo in mimo Straklove domačije do asfaltne ceste, kjer je nekoč stal Klemenov mlin. V dobre četrte ure smo ponovno pred MINERVO. Za ta jesenski sprehod porabimo tri in pol do štiri ure. Če še koga zanima, koliko korakov bo moral opraviti, jih je navzgor okoli 6114, navzdol pa nekaj več, ker so včasih mnogo krajši, ko stopičas po listju, vsega pa 7569. Če bo spodaj megla in zgoraj sonce, bo sprehod lep. Ko pa ima Gozdnik kapo, pravijo, da bo deževalo!

B. JORDAN

EXPORT PILS
BRUXELLES 1974
AMSTERDAM 1975
POZNATE OKUS
PIVA MED PIVI?
HP TALIS

IRENA MULEJ

Iz Češenika je, iz okolice Doba pri Domžalah. Skoraj Ljubljankica, saj se je v Ljubljani rodila

in končala učiteljske. Ko je imela diplomiro v šepu, vsa veta za prostetni poklic, je najprej pisala prošnje. Stirideset prošnje za sprejem v službo je napisala — na vse šole v Sloveniji, ki so razpisale prosta delovna mesta.

Med njimi tudi za šolo na Reki in Laškem. Tako je prišla s Kranjskega na Kozjansko, kajti odlašati ni imela kaj. Kot vsi delavski otroci, ki morajo čim prej k lastnem kosu kruha.

Pa je najprej učila v Brezah, kraju, ki se ji je spočetka zdel, kot da je na koncu sveta. Prve tedne je skrivaj jokala, vsako soboto pešala v Laško in se vozila domov. Potem pa vse poredkeje. Nastopilo je obdobje asi-

milacije... Poroka, hčerka, premestitev v nekoliko bližje Reko z za silo stanovanjem v šoli.

Ne more si misliti, da bi bila kaj drugega kot učiteljica. S podeželski mi otroci zelo rada dela. Pri teh je razvoj najbolj očiten in viden. Veseli se njihovih uspehov. Prorega od svojih učencev že ima na univerzi. To je spodbuda, da se temu drobiti šu posveča že pred malo šolo z občasnim vrtcem, kjer se otroci navadijo drug na drugega, naučijo novih besed, igre, igrač... Irena uživa, ko vidi razliko med tistimi, ki so te stopnje priprave na šolo že prišli in drugimi, ki te možnosti še niso imeli. Potrjujejo, da je imela prav.

In konjiček? Od nekdaš

OBRAZI

je njeno priljubljeno delo, delo v dramskem amaterizmu. Letos so njeni edini v občini bili pripravljeno in sodelovali v okviru prireditve »naša beseda« v Celju. In v hribe rada gre, če ji med učiteljevanjem in družbenim delom, je tudi sekretarka osnovne organizacije ZK na terenu, ostane kaj časa.

So pa trije razlogi, zaradi katerih se ozira po ustreznijem delovnem mestu. Stanovanje, boljše in krajše zveze s širokim svetom in skrb za bodočnost hčerke, ki raste kot konoplja... J. K.

CELJE

ZAVZETO O ZDRAVSTVU

Priznaaje, komur gre! Tokrat celjski občinski skupščini in še posebej zboru združenega dela. Čeprav ne kaže prezreti ali podcenjevati razprave o drugih točkah ločenih zasedanj vseh treh zborov, v četrtek, t. j. m., je vendarle treba poudariti, da je tekla celotna obravnava problematike zdravstvene službe v občini na izredni višini. Osvetlila je stanje in vidike ter opozorila na probleme tako, da je videla celoto. K uspešnosti tega dela so pripomogli tako predstavniki pristojne občinske interesne skupnosti kot tudi delegati iz vrst zdravstvenega doma in bolnišnice. In ne nazadnje delegati zboru združenega dela.

Obravnava je opozorila ne samo na stanje, marveč v tem tudi na materialne in kadrovske probleme, v katerih dela zdravstvena služba v občini kot celota. Prav tako ni izostala beseda, kakaj se v določenih primerih pojavlja nezadovoljstvo zava-

rovancev. Gre seveda za objektivne okoliščine, med katere sodi tudi prostorska stiska in pomanjkanje kadrov kot tudi subjektivne.

Ni naključje, da se je skozi celotno obravnavo kot rdeča nit vlekle zahteva po integraciji zdravstvenih služb. Ne samo, da bi podprli »kitajski zid« med ustanovami, marveč še posebej, da bo služba učinkovitejša, bolje organizirana, cenejša itd. Razlogov za skupno delo je veliko. Zelo veliko. In to utemeljenih.

Kot poseben problem so izstopali izostanki z dela. Teh je toliko, da smo v občini v devetih mesecih letos izgubili 413.794 delovnih dni. Zaradi tega je 1768 delavcev vsak dan odsotnih z dela.

Ali z drugimi besedami: ohromili smo kolektiv, ki je tako velik kot cinkaršiči! Čeprav ima zdravnik velike možnosti, da vpliva na tak stalež, tudi v kolektivih ne smejo stati ob strani. Ne gre za

kratenje pravic tedaj, ko je delavec v resnici bolan. Gre za hitko proti neupravičenim in sezonskim izostankom.

Lepo so odjeknile besede o prizadevanjih kolektiva celjske bolnišnice o ukrepih za uresničitev zadržanega načrta in ne nazadnje za korake, da bo bolnik deležen boljšega standarda. Z nizom odprtih vprašanj pa se srečuje tudi kolektiv sam. Nanašajo se na pomanjkanje stanovanj, na pomanjkanje vseh vrst kadrov, zato na preveliko obremenjenost, na osebne dohodke in sploh na plačevanje rednega in nadurnega dela itd. Tudi družbeno politična aktivnost je problem, pred katerim ne kaže zapirati oči.

Ni naključje, da je posebno mesto v tej obravnavi dobila zobozdravstvena služba. Na vsak način je položaj tega TOZD v okviru zdravstvenega doma nezavidljiv. Tudi zaradi dejstva, da je v večini finančni izgubi. Počutje delavcev zaradi tega ni prijetno. Zato ni naključje, da je ta problematika dobila svoje mesto tudi v zaključkih zasedanja. Nujna je analiza stanja in sprejem sanacijskega načrta. Gre za ureditev več nalog, ki zadevajo tudi kolektiv sam. Na vsak način morajo biti zlasti zobozdravstveni delavci nosilci pobude za rešitev vprašanj.

V nizu problemov je upravičeno izstopala zahteva po ureditvi stanja v Storaš. To je zahteva po zgraditvi zdravstvenega doma, v katerem bo imela svoj prostor tudi obratna ambulanta in dejstvo, da se mora vsaj del sredstev, ki jih daje kolektiv železarjev za zdravstveno varstvo vrniti nazaj, da bodo lahko z njimi rešili stanje, ki še zdaleč ni zadovoljivo. To tudi, kar

se tiče zdravnikov, ki delajo v ambulanti.

In še in še. Veliko misli in pobud. Tudi kar zadeva stanovanja, ki jih zasledajo zdravniki, ki so odšli v tujino.

Delegati so podprli akcijski načrt občinske interesne skupnosti za zdravstveno varstvo. In ga tudi topotnili. V njem je tudi obveznost za zmanjšanje čakalnih dob. Ta sklep pa je seveda v povezavi z večitvijo pre mnogih kadrovskih in prostorskih vprašanj. V tem načrtu gre tudi za racionalno porabo delovnega časa, za zboljšanje odnosov zdravstvenih delavcev do pacientov (razprava na seji o tem ni imela kritičnih pripomb), za postopno zasedanje prostih oziroma sistematiziranih delovnih mest, za ugotavljanje in boljše delitev dohodka v TOZD, za ustrezno samoupravno organiziranost zdravstvene službe v Celju v okviru predvidene integracije, za ureditev številnih prostorskih vprašanj, dograjevanje specialističnih ambulant, za posodabljanje opreme in še kaj.

M. BOZIC

MOZIRJE

ODGOVORNO
O STABILIZACIJI

Čeprav je prišla ocena o uresničevanju resolucije o družbeno ekonomskem razvoju občine v prvem polletju letos pred delegate vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju z zamudo, je vendarle opozorila, da so v občini dosledno izpeljali stabilizacijski načrt, da so bili disciplinirani in gospodarni na vsakem koraku. To ne velja samo za gospodarstvo, marveč prav tako za samoupravne interesne skupnosti. Vsekakor najvažnejša ugotovitev za vsa ta gibanja v gospodarstvu je dejstvo, da je bil celotni dohodek za 40 % večji kot v istem razdobju lani in da so v tem pogledu presegli tako republiško kot regijsko povprečje. V skrbi za dobro gospodarjenje je tudi podatek, da so bila porabljena sredstva manjša kot je porasel celotni dohodek.

In tudi drugi podatki, ki so zrcalo gospodarnosti, govori, da so v Gornji Savinjski dolini sprejeli stabilizacijo kot odgovorno nalogo. Zato se lahko ponašajo z večjo produktivnostjo, z boljšo organizacijo dela, z boljšo izrabo časa, boljšo organizacijo dela, hitrejšim obračanjem sredstev itd. Razveseljiv je podatek, da se je pritisk na povečanje oen umiril.

Seveda pa v tej zvezi ne kaže prezreti ugotovitve, da pa v osebnih dohodkih še vedno zaostajajo, da je likvidnost več ali manj stalen problem in da se s precejšnjimi težavami borijo zlasti kmetijski proizvajalci in gozdarji.

Slika se je popravila v tretjem četrtletju. Pa vendar.

V nič kaj zavirlivem položaju se je znašel občinski proračun. To so predvidevali že ob njegovem sprejemu. Zlasti se

pozna, da so bili dohodki proračuna ob koncu tretjega četrtletja za skoraj 7 % manjši od predvidenih. Na ta izpad je predvsem vplival manjši davek od obrtne dejavnosti pa tudi manjši dohodek od davka na promet na drobno. Spričo primanjkljaja v dohodkih občinskega proračuna je bila mozirska občina že deležna republiške solidarnosti. Položaj pa je tudi zahteval ustrezen rebalans, ki so ga na seji vseh treh zborov prav tako potrdili.

Ni naključje, da se je izredno živahna razprava razvila okoli predloga odloka o določitvi matičnih območij in njim pripadajočih naselij, za katere se na enem mestu sklepajo zakonske zveze. Predlog odloka, da naj bi poslej zakonske zveze za celotno občinsko območje sklepali le v Mozirju, ni dobil podpore. Ker pa so se tudi sicer močno križala mnenja o tem, ali naj ostane vse po starem, četudi so nekatere poročne sobe povsem neprimerne za sklepanje pomembnega dogodka v življenju ljudi, ali naj določijo le en ali več krajev za sklepanje zakonskih zvez, so sklepanje o tem odloku preložili na decembrsko sejo. V tem času pa naj bi se o tem vprašanju temeljito pogovorili zlasti v krajevnih skupnostih.

Vrh tega so sprejeli odlok o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev. Gre za odlok o tako imenovanih zaščitenih kmetijah, ki jih ob dedovanju ni mogoče drobiti, niti dovoliti, da bi jih dedovali dediči, ki se ne ukvarjajo s kmetijsko proizvodnjo. Po odloku so na ta način zaščiteni 704 kmetijskih gospodarstev v mozirski občini! MB

CELJSKA SZDL:
SEMINAR ZA
MLADINO

Občinska konferenca SZDL Celje je v delovnem načrtu za leto 75/76 sprejela obsežen program izobraževanja. V okviru programa in usposabljanja posveča veliko pozornost tudi izobraževanju mladih. Preko različnih oblik jih želi seznaniti z nekaterimi aktualnimi vprašanji našega časa in razvoja ter z novo vlogo SZDL v naši družbi.

Danes poteka celodnevni seminar za dijake srednjih šol. Na seminarju je 60 dijakov od 120-tih, ki so najuspešnejši pri predmetu samoupravljanja in temelji marksizma na celjskih srednjih šolah.

Prihodni teden pa bo takšen seminar za preostalih 60 dijakov. Na seminarju bodo učence seznanili s frontno vlogo SZDL in opredelili vlogo mladih v krajevni samoupravi.

Seminar pa naj bi pomenil tudi možnost, da se oblikuje aktivnejše jedro mladih znotraj SZDL, da bi se lahko neposredne vključili v delo na terenu. V. K.

MLADINA IN
KRAJEVNA
SAMOUPRAVA

Družbenopolitične organizacije so eden poglavitnih nosilcev uresničevanja novih odnosov v krajevni skupnosti.

Za dosledno uresničitev nove vloge in mesta KS pa je potrebno, da vse družbenopolitične organizacije na terenu pospešijo akcijo za organiziranje svojega članstva — tudi mladinska organizacija.

Mladina je konstitutivni element SZDL in je na ta način sestavni del organiziranih samoupravnih socialističnih sil, združenih v SZDL. Mladi imajo možnosti in bi morali zato dati v okviru SZDL pobude za obravnavanje specifičnih problemov mlade generacije in tudi pobude za takšne probleme, ki so širšega družbenega pomena.

Dosedanja politična organiziranost in aktivnost mladih v krajevnih skupnostih je bila prepuščena le naključju in prizadevnosti posameznikov.

Ni bilo usklajene akcije in sodelovanja, da bi mladina v KS, kjer preživi večji del svojega časa, bila organizirana in vključena v reševanje problemov kraja in s tem tudi svojih problemov. Premalo (ponekod pa sploh ne) je bila prisotna pri samoupravnem dogovornem planiranju in uresničevanju nalog v krajevni skupnosti. Problemov, s katerimi se srečuje mlada generacija, pa je vsekakor dosti.

Znotraj SZDL bi se morali mladi dogovarjati z drugimi samoupravno-socialistično usmerjenimi subjekti, z njimi usklajevati mnenja in stališča ter se dogovoriti za konkretne akcije. Takšno obliko delovanja predvideva tudi resolucija 9. kongresa ZSM Slovenije.

Ce torej hočemo doseči zaželene cilje in večjo organiziranost ter vključenost mladih in vsakdanje družbeno delo na terenu, je potrebno v prvi vrsti organizirati mladino v svojo organizacijo v vseh krajevnih skupnostih. O tem je tekla tudi razprava z mladimi na OZ SZDL, kjer so bili sprejeti tudi nekateri konkretni sklepi o možnostih in pogojih, da tudi mladinska organizacija postane aktiven politični dejavnik znotraj frontno organizirane SZDL.

Vključevanje in večja aktivnost mladih v SZDL pa je vsekakor pogoj za povečan samoupravni vpliv mladih, zlasti v okviru krajevnega samouprave, pa tudi celotnem političnem sistemu, za hitrejšo reševanje družbenih problemov ter tako tudi problemov mlade generacije. VIKI KRAJNC

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

Proma.
Ki ostane.

Maza jubilejna
kava

KULTURNI UTRIP

Nosilci so znani

Na nedavnem posvetu o celjskem kulturnem utripu, ki ga je ob sodelovanju kulturne skupnosti Celja pripravila občinska konferenca SZDL Celje, so se navzoči predstavniki kulturnega življenja celjske občine domenili, kako bodo konkretno izvajali načrt celjskega kulturnega utripa.

Čeprav so nekateri izhajali iz ugotovitev po neizpoljenih obveznostih pred leti za letošnje kulturne akcije, so se domenili, da bo treba slednje dosledneje izvajati. Smo pred prednostjo, ki se je moramo bolj zavedati, kot se je sicer. Imamo boljše temelje. Organizatorji kulturnega življenja se niso povsem rekli svoje besede, odpreti pa bo treba vrata v vse družbene organizacije, da prodre problematika, pa tudi ustvarjalnost našega kulturnega življenja do slehernega občana. Razprava o celjskem kulturnem utripu je pokazala, koliko se da storiti, če združimo moči in misli ob skupnih nalogah in ciljih. To pa je, da resnično povežemo s kulturnimi dobrinami in ustvarimo možnosti, do vse več občanov, delovni ljudje — po-

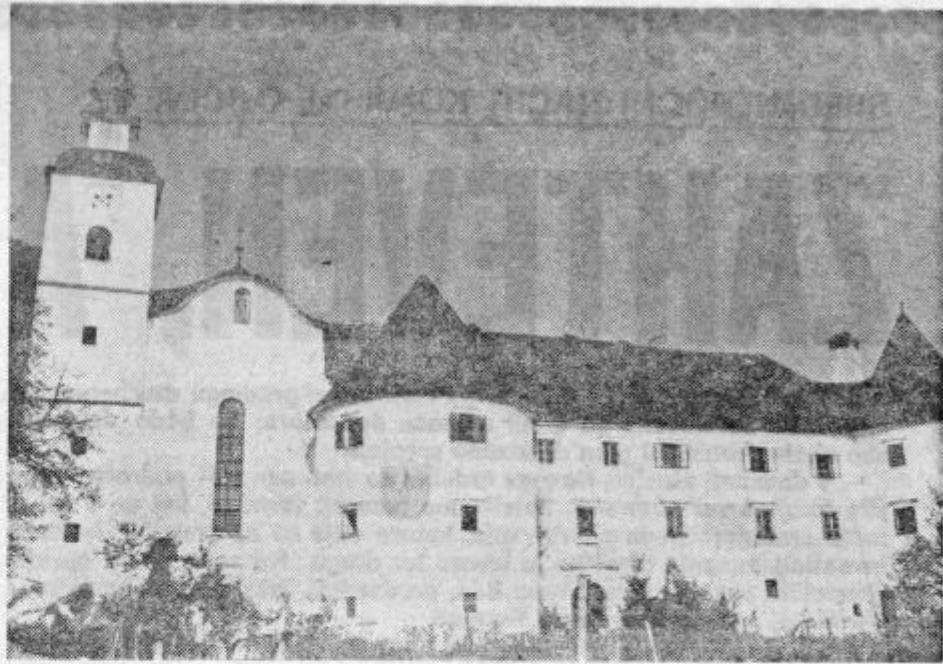
stanejo ne le pasivni spremljevalci kulture, ampak da začno razmišljati tudi o ustvarjalnih možnostih. Več ko bo teh pobud, bolje bo tudi za kulturno »reprodukcijo«. Kulturni zavodi, poklicni in nepoklicni bodo morali preveriti vse dane možnosti, da se njihova dejavnost kar najbolj podruži. Ne v strokovnem smislu, ker bi zašli na področje škodljivega krošmarstva, ampak na področju vsebinskega dogovarjanja in oblikovanja kulturne politike — ki je sami kulturni delavci prav gotovo ne bodo uspešno izpeljali. Ze zaradi tega, ker bi se na tak način odtujevali od baze, od sredstev in od dogovarjanja, torej od osnovnih organizmov samoupravnega življenja.

Pomebnost posveta je bila predvsem v tem, ker je bil narejen oziroma sklenjen dogovor o nosilcih konkretnih akcij. Med njimi je ena najbolj zgočih tista, o ureditvi prostorov za kulturni klub. O spremembi, oziroma minimalni adaptaciji in večnamenskosti kinodvorane Union, ki bi omogočila nastop simfoničnih orkestrrov v Celju. O uri pravilje za otroke

v gledališču, o srečanjih s slovenskimi in jugoslovanskimi književniki, več gostovanj gledališč in še in še.

Tega ne bomo uresničili že jutri. Toda bil je storjen velik korak v hotenju, da se naj spreminja tudi zastarela miselnost. Če bomo tu naredili nekaj korakov, se dije, bo to vsebinsko pomenilo za kulturno življenje Celja velik skok naprej. Kot recimo dejstvo, da bo delavski svet v krajevni organizaciji združenega dela vsaj enkrat letno razpravljaj o kulturnih potrebah in razmerah svojih delavcev.

Pomembnost dogovarjanja je velika. Celjski kulturni utrip je daleč od kampanjske akcije. Pomeni dolgoročni načrt razvoja in uresničevanja kulturne politike, ki vodi v organizirane oblike kultiviranja občanov, predvsem pa mladine. Zato smo vsi odgovorni za njegovo realizacijo — več bo treba odločnosti in vztrajnosti. Tudi takrat ko bo treba zahtevati izboljšanje materialnih in finančnih pogojev za razvoj kulture. Doslej je bila namreč tudi kultura sama preveč popustljiva pred drugimi potrebami. DRAGO MEDVED

OLIMJE: ŠOLAN PROSTI ČAS

Univerza v Mariboru in pedagoška akademija sta ustanovili center za pedagogiko prostega časa, ki naj bi svojo dejavnost opravljal v Olimju. Pri uvajanju celodnevne šole je pedagogika prostega časa izredno aktualna. Prva v Jugoslaviji se je s tem vprašanjem spopadla pedagoška akademija v Mariboru, danes pa je pri svojem delu že tako daleč, da bo svojo dejavnost odvijala v Olimju, v prostorih nekdanje osnovne šole. Sedež centra bo sicer še vedno v Mariboru, v Olimju pa se bo pretežni del dejavnosti odvijal preko osnovne in eksperimentalne šole v Podčetrtku. Tu bodo uresničevali razne seminarje, hkrati za 30 do 50 pedagogov, pripravljali pa bodo tudi študijske načrte za hospitacijsko delo.

Povezave med zagrebškimi in mariborskimi instituti, se bo odvijalo tudi raziskovalno delo in pripravljali študijski načrti.

Izvršni svet občinske skupščine v Smarju pozdravlja ustanovitev centra pedagogike prostega časa v Olimju, zato je na svoji zadnji seji to ustanovitev tudi s soglasjem potrdil. Potrebno bo napraviti prenos pravice uporabe družbene lastnine, z osnovno šolo v Podčetrtku pa napraviti samoupravni sporazum. Imenovan je bil tudi iniciativni odbor, ki bo skrbel za izvajanje nalog pri ustanovitvi centra za pedagogiko prostega časa v Olimju. Z adaptacijo prostorov nekdanje šole bodo takoj pričeli in v prihodnjem letu naj bi center že oživel.

V centru za pedagogiko prostega časa v Olimju, ki je spretno lociran zaradi

Z. S.

Vojnik: PD „F. Prešeren“ na Koroško

Člani prosvetnega društva France Prešeren iz Vojnika bodo 22. novembra odšli na gostovanje k našim rojakom v Železno Kaplo. Na avstrijsko Koroško bodo odšli vse sekcije društva. Tako bodo pevci moškega zbora zapeli rojakom dvanajst pesni pod vodstvom Toneta Volaska. Dramska skupina pa se bo pod vodstvom Štefana Žvižca predstavila rojakom s recitalom, ki ga pripravljajo posebej za to priložnost. Na gostovanje bodo odšli tudi godbeniki godbe na pihala. Pod taktirko Ivana Karovčeca bodo predstavili program, ki so ga izvedli ob praznovanju 100 letnice godbe letos v septembru.

M. BRECL

Drobne

VENO PILON V LIKOVNEM SALONU — V Celje smo dobili po zasluzi Pilonove galerije v Ajdovščini izredno likovno razstavo, polno preprostote, a človeško tople vsebine. Več o njej v prihodnji številki NT.

XXX

DRUŠTVO LIKOVNIH AMATERJEV — Ustanovljen je iniciativni odbor za Društvo likovnih amaterjev celjskega območja pri Zvezi kulturno prosvetnih organizacij Celja. Predsednik je Stane Petrovič. Ustanovni občni zbor naj bi bil v mesecu decembru.

XXX

KALAJDZISKI V MUZEJU REVOLUCIJE — V petek zvečer bo odprta razstava ikon Goca Kalajdžinskega v Muzeju revolucije v Celju. Avtor je pravkar razstavljal svoja dela tudi v tovarni Aero in dela likovnega krožka, ki ga vodi na osnovni šoli Planina pri Sevnici.

XXX

PEVCIN V ROGASKI — V ponedeljek zvečer so v razstavnem salonu Rogaske Slatine odprli razstavo oljnih pastelov slikarja Vinka Pevcina iz Stor. Uvodno besedo o avtorju in njegovem delu je podala višja kustosinja celjskega Pokrajinskega muzeja Milena Moškonova. Kulturni spored je izvedel čembalist Adam Bičeky.

XXX

SAVINOVA KULTURNA NAGRADA — Skupščina kulturne skupnosti Zalec je na svoji seji sprejela sklep, da bo vsako leto ob slovenskem kulturnem prazniku podelila najzaslužnejšim kulturnim delavcem občine Zalec, Savinovo kulturno nagrado.

Kulturna skupnost se bo s podelitvijo nagrad in plaket zahvalila posameznikom in društvom, ki požrtvovalno delajo na kulturnem področju, obenem pa naj bi bila to vzpodbuda za nadaljnje delo.

CELJE

Balet in simfonija

Koncertna poslovalnica pripravlja v decembru skupno z Glasbeno mladino dve nadvse zanimivi prireditvi. V tretjem abonmaju bo baletni ansambel SNG Maribor izvedel komentiran prerez skozi zgodovino baleta pod naslovom »Baletni čevljički pripovedujejo«. Baletni čevljički prikažejo v prvem delu potek baletnih priprav in sestavin baletnega izražanja, v drugem delu pa vrsto plesov v zgodovinskem zaporedju od renesanse do sodobnosti. Ker bo vse ko-

mentiral koreograf Otrin bodo lahko obiskovalci spoznali v strnjeni obliki način baletnega dela njegove izrazne sestavine in razvoj baleta skozi razna slogovna obdobja. Smatramo, da bo to primeren uvod v razumevanje čiste baleta, ki ga želimo v drugi sezoni uvesti v program.

Druga tovrstna prireditve bo I. popularni koncert, ki ga uvajamo letos prvič in je namenjen predvsem delovnim kolekti-

vom. Na tem koncertu nam bo simfonični orkester Slovenske filharmonije, ki se je pravkar vrnil iz zelo uspešne inozemske turneje, izvedel znano IX. simfonijo Antona Dvořaka ter briljantni V. klavirski koncert L. V. Beethovna s solistko Dubravko Tomšič. Da bi bili obe deli vsem poslušalcem čim bolj razumljivi ju bo dirigent Anton Kolar poljudno komentiral in nam ju s tem še bolj približal.

V. J.

ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

15 let folklore

V tem letu slavijo člani folklorne skupine iz Šempetra 15. obletnico svojega delovanja in prav to leto so ostali najaktivnejši.

Skupino sestavlja 20 mladih plesalcev, v večini so študentje, katerih poprečna starost je 17 let. V svojih vrstah imajo koreografa, ki je obenem tudi voditelj in plesalec. Ker pa je njegovo izvenšolsko delo preobširno, se je Z. Artnik odločil, da prevzame njegovo mesto voditelja, ki v nobenem pogledu ni lahko, saj mora v ples, ki naj bi ga predstavil gledalcem, še pred pričetkom vaj, vložiti veliko truda. Tudi na svoje naslednike bodo pozabili. Trije člani — najetno najmlajši v Sloven-

ji — so uspešno opravili izpit vaditelja in že urijo mlajši rod.

V svoje delo vlagajo prenekatero uro prostega časa in pravijo, da jim ni žal, saj ne zna nihče opisati prijetnosti občutka, ko gledalci, polni navdušenja, zaploskajo, kajti spoznanje, da se niso trudili zaman, ampak da je njihov ples tudi del kulturnega življenja drugih, je zanje dovolj veliko plačilo.

V tem letu so imeli že preko 20 nastopov na različnih praznikih in prireditvah domačega in okoliških krajev. Maja letos so skupaj z godbo na pihala iz Ljubljane obiskali Boršt, kjer jih je ob njihovem prazniku vina pozdravilo preko tisoč zamej-

skih Slovencev. Nepopisno je bilo srečanje s rojaki, ki so z velikim zanimanjem spremljali običaje Slovenije v pesmi in plesu.

Še večje navdušenje pa so doživeli, ko so z ansambлом Borisa Teržlava obiskali Kruševac ob njegovi 31. obletnici osvoboditve. Kruševčani so jih sprejeli medse, kakor da so del njihove skupnosti, med njimi so vzklicale vezi bratstva in enotnosti, ki se sedaj, ko jih ločijo dolgi kilometri, oglašajo s pesmi in razglednicami, v katerih je vsakokrat izražena želja, da se čimprej zopet srečajo.

Za sedaj lahko skupina predstavi občinstvu samo gorenjske in prekmurske plesne in

bosansko kolo Glamoč, čeprav ima v svojem repertoarju še belokranjske, štajerske in druge plesne, vendar zanje nima narodnih noš. Upajmo, da bodo tudi ta problem rešili, saj bodo oni, še bolj pa gledalci bogatejši za lepote plesov iz teh naših krajev.

O mladih iz Šempetra bi lahko še pisali, veliko imajo povedati, vendar jih čas ne nehno preganja, saj ko pridejo z enega nastopa, že nabirajo kondicijo za drug nastop... Želimo, da bi v prihodnjih letih poželi čimveč aplavza in da bi se jim uresničile vse tiste skrite misli, ki bi pripomogle k njihovega skupnemu in osebnemu uspehu. EDI MASNEC

SREDNJEROČNI NAČRT KONJIŠKE OBČINE

ZAHTEVEN, A URESNIČLJIV

V konjiški občini že teče javna razprava o predlogu družbenega načrta razvoja občine do leta 1980. Zaključena bo sredi meseca decembra, ko bodo delovni ljudje in občani konjiške občine družbeni plan dokončno sprejeli.

V današnji številki Novega tednika pa smonamenili področju načrtovanja v občini Slovenske Konjice več prostora. Želeli smo namreč izvedeti, kaj so v tej občini že storili na področju srednjeročnega načrtovanja, katere cilje so si zastavili, kako so načrtovali na področju investicij, zunanje trgovine in izvoza ter drugo. Na zastavljena vprašanja novinarka Damjane Stamejčić je odgovarjal Franc Ban, predsednik sveta za dolgoročni razvoj in planiranje pri skupščini občine Slovenske Konjice.

NT: Kaj ste v vaši občini doslej že storili na področju srednjeročnega planiranja?

FRANC BAN: »V naši občini tečejo že nekaj mesecev vsehstranske skrbne priprave za izdelavo programa razvoja do leta 1980. Svet za dolgoročni razvoj in planiranje, ki ga je imenovala skupščina občine, se je večkrat sestel in tudi usmerjal celotno dejavnost planiranja v organizaciji združenega dela, temeljnih organizacijah, krajevnih skupnostih ter samoupravnih interesnih skupnostih. Svet je izdelal tudi celoten razpored nalog in prav v teh dneh tečejo še intenzivne razprave po posameznih gospodarskih panogah. Na njih razčistišujemo posamezna vprašanja in probleme razvoja, usmeritve, opredeljujejo nosilce razvoja, integracijske procese in drugo. Računamo, da bi bil nekje do sredine decembra predlog družbenega plana razvoja občine že izdelan in da bi odlele potekala konkretna razprava v vseh sredinah, tako v temeljnih organizacijah združenega dela, kot tudi drugod.«

NT: Katere osnovne cilje ste si zastavili pri izdelavi srednjeročnega programa razvoja občine?

FRANC BAN: »Cilj družbenega plana razvoja občine je zagotoviti optimalno izkoriščanje danih pogojev in možnosti za čim večjo krepitev materialne osnove, ki je prav gotovo pogoj za nadaljnji razvoj in poglobljanje samoupravnih odnosov pri nas. Ali drugače povedano, z družbenim planom določamo skupno politiko gospodarskega in družbenega razvoja občine, ki naj usmerja in usklajuje razvoj posameznih dejavnosti k skupnemu cilju in zagotovi seveda tak razvoj občine, ki bo usklajen z razvojem celotne republike. Naš namen je:

- zagotoviti pogoje in možnosti, ki jih posamezne dejavnosti v občini imajo v tem obdobju;
- na osnovi ugotovljenih pogojev in možnosti predvideti smer razvoja in rezultate tega razvoja;
- nakazati predloge, način in obseg izkoriščanja danih pogojev in možnosti posameznih dejavnosti ter

— uskladiti razvoj posameznih dejavnosti naše občine z razvojem regije, republike in Jugoslavije kot celote.«

NT: Kaj je značilno za dosedanji razvoj občine Slovenske Konjice?

FRANC BAN: »V dosedanjih pripravah smo temeljito in vsehstransko ana-

lizirali tudi nekatere konkretne značilnosti dosedanjega razvoja naše občine. Pri tem smo ugotovili, razmeroma nizko stopnjo porasta produktivnosti in ekonomičnosti dela, to pa predvsem zaradi zaostajanja na področju tehnologije in organizacije dela. Podatki, na primer kažejo, da se je družbeni bruto proizvod v obdobju med letom 1961 in 1973 v občini povečal za 707 odstotkov, v celjski regiji za 1074 odstotkov, v Sloveniji pa za 916 odstotkov. Nadaljnja značilnost je sorazmerno slaba kvalitativna struktura zaposlenih in nizka izobrazbena struktura prebivalstva, ki pa se v zadnjem času hitro izboljšuje. Nizka je tudi stopnja razvoja družbenih služb, komunale in urbanizma, saj je po podatkih, s katerimi razpolagamo, na primer leta 1974 živelo v večjih naseljih naše občine le okrog 35 odstotkov prebivalstva. Velika je razdrobljenost naselij s prešibkimi urbaniimi težnjami. Izredno nizka je stopnja razvoja terciarnih dejavnosti, to pa kljub velikim možnostim na področju razvoja turizma in ostalih dejavnosti. Dokajšnja je tudi razdrobljenost gospodarstva ob majhnem številu dosedanjih perspektivnih nosilcev razvoja. Ti pa so Konus, Kovaška industrija, Comet in LIP. Tudi razvitost gospodarstva je izrazito enostranska, saj si morajo organizacije združenega dela zaradi pomanjkanja naravnih bogastev večji del reprodukcijskega materiala nabavljati od drugod, precej pa tudi uvažati. To pa seveda zmanjšuje akumulativnost našega gospodarstva. Dejal pa bi, da so bile tudi domače surovine, ki jih sicer imamo, na razpolago, v celoti premalo izkoriščene. Tu gre za materiale, kot so pesek, glina, les in drugo. Od tod tudi poudarek, da je znašal delež industrije v ustvarjenem družbenem bruto produktu občine v 1970. letu 72,7 odstotka, v Sloveniji pa je znašal ta delež 43,4 odstotka in leta 1973 že 45,4 odstotka. Vse to kaže, da bo potrebno v nadaljnjem srednjeročnem razvoju omogočiti resnično hitrejši razvoj predvsem celotnemu terciarnemu sektorju, torej trgovini, gostinstvu in turizmu.«

NT: Kako ste torej planirali nadaljnji razvoj glede na naravne pogoje in druge prednosti, ki jih imate v občini?

FRANC BAN: »Omenil sem že, da je potrebno v naši občini še posebej razvijati terciarne dejavnosti, predvsem pa tudi bolj iz-

koristiti naravna bogastva in surovine, s katerimi razpolagamo. Te kvalitativne surovine pa so les, marmor, dolomiti pesek ter glina, ki jih je na našem področju resnično dovolj. Res pa je tudi, da obstajajo pogoji za razvoj tudi glede na dosedanje nosilce in tradicijo, torej v nadaljnem razvoju kovinsko predelovalne industrije, elektrodelovalne in strojne industrije, predvsem pa tudi obrti. Če pa hočemo storiti še korak naprej, potem moramo v prvi vrsti doseči večje povezovanje v regiji, republiki in federaciji. Dosedanje razprave so že dale prve rezultate na tem področju in načrtani so že nekateri jasni cilji. Na področju gradbene in komunale dejavnosti smo se tudi dogovorili, da bo osrednji nosilec gradbene dejavnosti v občini Ingrad, pravzaprav temeljna organizacija Gradbeništvo Slovenske Konjice. Da pa je potrebno obrtno gradbeno podjetje Kolgrad in komunalno podjetje zadržati, ustavno organizirati in zastaviti program nekaterih dejavnosti, ki jih v naši občini danes v celoti primanjkuje. Na področju trgovine, gostinstva in turizma je in ostane osnovni nosilec razvoja Dravinjski dom s svojimi temeljnimi organizacijami združenega dela ob tem, da se v to dejavnost vključi tudi Kmetijska zadruga s svojo trgovsko dejavnostjo. Ta je namenjena predvsem razvoju kmetijstva, usmerja pa jo sestavljena organizacija združenega dela Dobrina Celje, katere članici sta

tudi obe konjiški organizaciji. Velike možnosti razvoja imam tudi na področju kovinske predelovalne industrije, saj je tu izredno močna in hitro razvijajoča se Kovaška industrija, dalje Kostroj, Tovarna kovinskih izdelkov in Kovinar. Najnebo storiti nekatere nujnejše premike tudi na tem področju, predvsem v povezovanju in usmerjanju programov teh organizacij in v tej zvezi tudi povezovanju in usmerjanju nadaljnega dela. Pri tem pa seveda ne smemo pozabiti, da obstajajo nekatere realne možnosti povezovanja tudi v regiji in širše. V mnogih sredinah naše občine namreč pozabljajo, da je vendarle izdelan koncept srednjeročnega programa in usmeritve celjske regije in da je treba v tem okviru iskati nekatere možnosti našega nadaljnega razvoja. Sicer pa ne moremo govoriti o nadaljnem razvoju turizma, gostinstva, gozdarstva, lesno predelovalne industrije in še cele vrste drugih dejavnosti, če ne upoštevamo pri tem možnosti povezovanja v regiji, Sloveniji, predvsem pa v celotnem Jugoslovanskem prostoru. Torej, potrebno se bo veliko bolj kot doslej odpirati in v razvoju izhajati iz programov, ki so v bistvu že dolgoročno usmerjeni.«

NT: Kje ste na področju obrti in konjiški občini?

FRANC BAN: »Na področju razvoja obrti v naši občini stagniramo, namesto da bi napredovali. V Slovenskih Konjicah je danes tako, da občan, ki

potrebuje raznovrstne obrtne usluge teh enostavno ne more dobiti, ker jih pravzaprav ni. Tako nimamo čevljarjev, krojačev in cele vrste drugih obrtnih delavcev in obrtnih dejavnosti, ki so v drugih občinah bolj razvite. Zato bomo morali tudi na tem področju konkretno dolgoročneje programirati in temu programu prilagoditi tudi našo davčno politiko.«

NT: Kako pa zastavljate srednjeročne cilje na področju zunanje trgovine in izvoza?

FRANC BAN: »V občini Slovenske Konjice smo že doslej dosegli nekatere dobre rezultate na področju izvoza. Velik vagon so dosegle predvsem organizacije Unior Zreče, Konus, LIP in Kostroj, ki je prav v tem dnevi zaključil za naslednje nekajletno obdobje velike izvozne posle s Sovjetsko zvezo. Naša orientacija mora biti tudi vnaprej usmerjena v povečevanje izvoza in uokvirjanje uvoza v nujno potrebne meje, čeprav smo v naši občini že sedaj v izvoznouvoznih bilanci v celoti pozitivni. Naj povem, da planiramo v skladu z zastavljenim programom občine 1980. leta 48,5 milijonov dolarjev izvoza, kar pomeni 25 odstotni delež v družbenem bruto produktu. V tem obdobju planiramo uvoz za celotno občino v višini 24 milijonov dolarjev, kar pomeni 12,5-odstotni delež v družbenem bruto produktu. Menim, da je takšna usmeritev pravilna in da jo lahko v naslednjih petih letih tudi uresničimo.«

NT: Kolikšen pa je obseg investicij in na katero področja jih boste usmerjali v obdobju do leta 1980?

FRANC BAN: »Na področju investicij želimo doseči predvsem skladnost razvoja posameznih gospodarskih panog in družbenih dejavnosti ter pri tem jasno izkoristiti njihove komparativne prednosti. Naš srednjeročni program razvoja predvideva, da bi morali investirati do leta 1980 skupno 178 milijard starih dinarjev, to pa tako, da bi viagali v primarni sektor približno 10 milijard, v sekundarni sektor gospodarstva približno 106 milijard in v terciarni sektor 24 milijard dinarjev. Skupaj v gospodarstvo torej 140 milijard dinarjev. Dalje planiramo 19 milijard dinarjev za investicije v družbeni standard ter 18 milijard za investicije v zasebni sektor, skupaj torej 178 milijard. Predvidevamo, da bomo za pokritje vseh investicij zbrali približno 100 milijard lastnih sredstev, 60 milijard vseh oblik drugih sredstev in 18 milijard dinarjev zasebnih sredstev, v kateri pa je zajeta seveda celotna iniciativa zasebnega sektorja z vsemi oblikami investiranja. Menim, da je program realno zastavljen in da je

tudi odnos lastnih in drugih sredstev realno postavljen, saj nam mnogo podatki za obdobje zadnjih desetih let kažejo, da smo vložili izredno veliko lastnih sredstev. Seveda je potrebno pri tem poudariti, da so zelo optimistično zastavljene naložbe predvsem na področju terciarne dejavnosti. Toda prve razprave so pokazale, da bi morali doseči tak optimalni razvoj. In če pogledamo že nekatere zastavljene akcije potem mislim, da bomo že v letu 1976 začeli uresničevati zastavljene cilje. Na področju družbenih dejavnosti je seveda delna ovira investiranje obvezni depozit. Vendar so delovni ljudje naše občine že do sedaj ne samo s samopriskom, ampak tudi s celo vrsto drugih akcij pokazali veliko pripravljenost za razvoj družbenih dejavnosti. Res je tudi, da smo v zadnjem obdobju zgradili več šol in vzgojno varstvenih ustanov, da pa nam na tem področju še kljub temu veliko manjka. Potrebno bo načrtno usposabljanje šole za celodnevni pouk, nadaljevanje izgradnje vzgojno varstvenih ustanov predvsem v Zrečah, Ločah, Vitanju, pa tudi v Slovenskih Konjicah. Bolj načrtno moramo skrbeti za usposabljanje in izobraževanje odraslih. Tu pa je vrsta odprtih problemov okrog prostorov sedanje Delavske univerze. Rešiti moramo prostorski problem Glasbene šole, kulturnih domov v vseh večjih centrih in drugo. Reševanje vseh teh problemov bo jasno zahtevalo še večjo angažiranost sredstev, zato v naši občini že razmišljamo o razpisu dodatnega samopriskovka, da bi lahko realizirali program sedanjega, kar nam zaradi velikega porasta cen še ni uspelo. Ob tem pa bi se začeli uresničevati tudi zastavljeni srednjeročni program. Dobro smo zastavili tudi programe na področju stanovanjske izgradnje. Tako smo planirali v prihodnjem letu pričetek izgradnje poslovno stanovanjske stavbe z okrog sto stanovanji, saj nikakor ne smemo zaostati v dinamiki izgradnje solidarnostnih in drugih stanovanj v občini. Pri vseh teh načrtih pa ostaja odprt eden osnovnih problemov, ki je tesno povezan tudi z dolgoročnim razvojem, to je problem strokovnih kadrov. Teh nam v občini resnično manjka, pa čeprav posvečamo veliko pozornost načrtni in skrbni štipendijski politiki. Manjka nam predvsem pogumnih, kreativnih, prodornih, ambicioznih ljudi, ki bi morali biti nosilci optimističnega in progresivnega razvoja konjiške občine. In zato bodo morali strokovni delavci, ki so v občini, še toliko več storiti in se bolje organizirati za to, da bi skupno z vsemi delovnimi ljudmi načrtani program tudi uresničili.«

MADŽARSKA BLIZU IN DALEČ

S poti po županiji Zali na Madžarskem, kjer je pedavno nastopala godba na pihala iz Slov. Konjic ob sodelovanju kvarteta Skaza in folklorne skupine »Veseli pastirji« KUD »Jože Hermankov« iz Maribora. Piše Stefan Zvižej.

Po nastopu v Mladinskem domu v Zalaegerszegu je bilo veliko veselja. Pozabili smo, da tod niso vajeni živahnega govorjenja in prepevanja po cestah, tod vlada red in disciplina — hladna disciplina, ki je nam Slovincem tako tuja. Živahno kramljanje pred dijaškim domom, ki so ga ob tej priložnosti spraznili, je ponehalo šele proti jutru.

kladnice materialne kulturne dediščine.

Ob vsem tem nas je obšla misel (hote ali nehoti) na naš odnos do vsega kar smo, predvsem pa kar nismo napravili, da bi ohranili naše znamenitosti. V Celju celjuje etnografska skupina ljubiteljev, ki najdejo komaj toliko sredstev, da gredo kdaj pa kdaj na teren, zapisejo ali posnamejo posamezno peto ali izgovorjeno besedo, kdaj pa kdaj izdajo kakšen zapis in smo že končali z naštevanjem. Zbiralci starin imajo

vijo in prepeljejo v muzej na prostem. Oč ponovni rekonstrukciji sodelujejo tudi pravi ljudski poznavalci načina gradnje, običajev in načina življenja. Vse to prostovoljno in brezplačno! Ob tem sodelujejo člani celovnih kolektivov, šolska mladina in vojska.

Notranjost stavb je taka, da te nehoti obidejo želje po opoem, starem zapečku. Rezijane skrinje, čudovito oblikovani stoli, blazine in deže okrašene s čipkami, otroške zibelke, orodje za kmečka

spoznanje o neprecenljivi vrednosti materialne kulture, ki pa žal marsikje propada.

Po ogledu muzeja za črpanje nafte, kosilu in kratkem koncertu godbe na cesti, smo odpotovali proti Blatnemu jezeru — »madžarskemu morju«. Prekrasen sončni dan, slikovite jesenske barve in čisto okolje. Jezera je napravilo na nas mogočen vtis. Vajeni našega Jadrana, premapo poznamo tudi druge evropske biserje. Razočaralo pa nas je gostinstvo: odprt ni bil en sam gostinski lokal. Tu smo se ustavili le za kratek čas, videli smo Balaton.

Po rahlo valovitih dobro asfaltiranih cestah smo se počutili kot na ladji. Mimo nas so arvelj skrbno obdelani nepregledni kompleksni koruze in pšenice, njihovih glavni poljedelski kulturi. V zgodnjih večerih nedeljskih urah smo prispeli v Létinje — manjše madžarsko obmejno mesto. Po kratkem promenadnem koncertu so vse tri skupine nastopile v okusno urejeni dvorani kulturnega doma. Obisk je bil boljši, obiskovalci tudi starejši, vendar so vseeno prevladovali mlajši. Kjerkoli smo potovali smo opazili skrb tudi za sprejemne prostore in ne samo za večje dvorane. Vozdušje ob nastopu je bilo enkratno — predvsem po zaslugi mladih »Veselih pastirjev« in instrumentalnega kvarteta »Skaza« iz Slovenskih Konjic. Stečaj je prijateljski večer z obveznimi govori, domačimi madžarskimi specialitetami in madžarsko cigansko muziko. Pozno zvečer smo se poslovili ter zapeljali proti bližnjemu mejnemu prehodu. Po kratkih formalnostih — ponovno brez težav — smo zadihali jugoslovanski zrak.

Hiša v »muzeju«

jo »zlato jamo«, objekti na južnem Pohorju, na Kozjanskem, v Savinjski dolini in tudi v naši bližnji okolici propadajo, kajti sodobna civilizacija vse to »spozira« — denarja za ohranitev tega pa nikoli ni! In kako so to vprašanje rešili v Zalaegerszegu? S prostovoljnimi organiziranim in neplačanim delom! Zgodovinsko zanimiv objekt najprej fotografirajo, proučijo material, pregledajo temelje, dokumentirajo posebnosti, nato ga ob sodelovanju strokovnjakov in najstarejših prebivalcev razsta-

opravila in vse drugo je tako kot, da je prišlo pravkar iz rok pravih ljudskih umetnikov.

Osnovna materiala stales in slama — zdaj smo razumeli opozorilo o ugasli cigareti.

Muzej na prostem je nastal sorazmerno zelo poceni, saj so plačali izključno poklicne strokovnjake.

Morda bi se lahko česa podobnega lotili tudi pri nas?

Poslovili smo se prijatnim občutkom domačnosti, bili smo bogatejši za

delanim denarjem podprati srbsko gospodarstvo. Srb ogroža našo vero in vzame naše sine za svoje balkanske vojske. Mi nočemo tak konec vzeti. Živeti kot prosti slovenski Korošci v enotni mirni Koroški. Zato glasujemo mi 10. oktobra ZELENO (za SHS so veljale bele, za Nemško Avstrijo zelene glasovalnice).

V petek pred usodnim glasovanjem smo se srečali na cesti proti Zitari vasi, kamor je bila naša skupina namenjena, s petčlansko skupino avstrijskih propagandistov, »volksverover«. Naš vodja Osterc ni nič okleval. Zaustavil jih je in nas predstavil. Seveda je bila premoč na naši strani očitno.

Nadaljevanje

MALA ANKETA

HOKEJ MED NAMI

Oživel je na ledeni ploskvi v celjskem mestnem parku. Mladi so se zbrali ob trenerju Trebušaku in zdaj vsak dan, razen ob četrtkih trenirajo. Resno in strokovno trenirajo po desetih letih oziroma petindvajsetih letih celjskega hokeja. Vadijo tudi zaradi tega, da bi pokazali čimveč, da bi ponovno osvojili svoje občinstvo, ki jim je sedmi igralec. A zdaj bolj slab, ker ne zna navijati, ampak bolj žvižgati. In ta sedmi igralec je slab tudi številčno. Povprašali smo pet mladih celjskih hokejistov, kako so zastavili svoje napore:

DANI KERKOS, Ingrad Celje: »Že od malih nog me je oče vodil na drsališče. Dvajset let že drsam, hokej igram devet sezon. Prej v Celju, nismo poznali organiziranega treninga, oziroma, trenerji so se prehitro menjavali. Hokej imamo v Celju že 25 let, a ni dal tistega, kar bi moral v tem obdobju. Zaradi slabe organizacije in še česa. Letos prvič po desetih letih resno delamo. Lep sport je to, čeprav izredno naporen.«

VINKO LESJAK, prometno tehnična šola: »Drsam že 16 let, hokej pa igram 10 let. Doma sem tam, kjer so bloki EMO. To je ob celjski grofiji drugi »celjski hokejski« center. Mislim, da je nastopila renesansa celjskega hokeja, s prihodom trenerja Trebušaka in čimbolj ga moramo izkoristiti. Prejšnjega dela ne moremo primerjati s sedanjim, ki je prva organizirana in res strokovna oblika vadbe.«

DUSAN ZORKO, VEKS, III. letnik: »Hokej igram že sedem let. S prijatelji sem začel, a so vsi pustili, razen mene. Niso videli nobenih nobrih pogojev, pa tudi vztrajni niso bili. Prvič je to, da imamo dobrega trenerja. Prej smo igrali vsak zase. Zdaj spoznavamo hokej z druge strani in v tem vidimo tudi nekaj možnosti za boljše uspehe.«

MILAN VERTOVSEK, Mox Celje: »Sem hokejist »z grofijem«, s tega hokejskega centra Celja. Začel sem s prijatelji. Zdaj prihajamo vsi z večjim veseljem na trening, ker vemo, da nas čaka strokovno vodstvo. Vaje so naporne, trener bi rad nadomestil zamujeno. Smo kar utrujeni, a zadovoljni, ker vemo, da edino z napornim in strokovnim delom lahko dosežemo uspehe.«

NACE FILIPOVIC, rezkalec, EMO Celje: »Hokej igram peto leto, pričel pa sem na nekem šolskem prvenstvu. Zdaj delamo bolj sistematično. Hokej je lep, a naporen sport. Treniramo vsak

dan po 2. uri. Mislimo, da je to pre malo. Vsaj dvakrat dnevno bi morali vaditi, vendar bi morali doseči v službah, da bi nam dali čas za dopoldanske vadbe... To bo težko doseči...«

Toliko mladi. Verjetno bo moral spregovoriti še kdo. Kot v vseh interesnih skupnostih, tudi hokejisti ne bodo sami rešili svojega problema. Toda začeli so resno in pravijo, da bodo vztrajali, morda pa bo to zagotovilo za obdobje, ko bodo pomagali tudi drugi.

DRAGO MEDVED

DRAGO PREDAN

S Slavkom Ostercem na koroškem plebiscitu

5

Bil sem v skupini, ki jo je vodil Slavko Osterc sam. Znal je pristopiti k ljudem. Bil je ljubeč, prijazen in preprost. Z družinami in dobrimi očmi je rad pomežikaval, pri čemer je nekoliko naprej sklonjen prijazno gledal sogovorniku izpod čela naravnost v oči. S takim obnašanjem pa preprosto in ljubeznivo zastavljeno besedo je našel brž stik z ljudmi. Pil je rad tudi tepkopec, pri čemer je postal še zgovornejši. Rad je tudi prepeval. Pel je navadno naprej, dasiravno ob izvrstnem posluhu ni imel kdo ve kako žametnega glasu. Čeprav sem bil pravkar dobro mutiral, sem bil edini tenorist v skupini. Peli smo večidel koroške narodne, pri čemer so nam pomagali tudi domačini.

Zavoljo tega smo se z vaščani kaj hitro spoprijateljili.

Podobno kot prvi dan smo agitirali med Sentlipšani vse naslednje dni, pri čemer smo vaščane v glavnem prepričevali, kako jim bo v primeru naše zmage v svobodni domovini med brati lepo, kako bo slednjič po tolikšnih njim zasijala zarja svobode, kako bodo lahko nemoteno govorili in pisali v materinščini v solah, v uradih, na sodnih, cestah, in ulicah, skratka povsod; kako pa bi vse to za vselej zamrlo, če bi zmagali naši večni zatiralci in potuječevalci Avstrijci itn. Pri nekem hribovskem krojaču nad vasjo smo našli na rahel odpor. Pod vplivom nasprotne propagande nas je prepričeval, da bodo v

primeru naše zmage vladali tudi na Koroškem Srbi, ki tako nimajo nič in nič ne znajo, da bo zlagoma srbsčina izpodrila slovenščino, da imajo koroški ljudje raje svoj materini jezik kot nerazumljivo in osotraženo srbsčino ipd. To je bil tudi edini klaverni primer odpadništva v vaški skupnosti, na katerega smo našli pri naši vsako-dnevni agitaciji in propagandi. Kako je izgledala avstrijska propaganda pred plebiscitom, naj posluži vsebinski naslednjega letaka: »Mi, koroški Slovenci ostanimo zvesti naši domovini! Mi bomo tudi pod Avstrijo v enotni Koroški naš ljubi jezik govorili, Slovenci bomo ostali. Mi nočemo plačevati za srbski militarizem, nočemo z našim težko pri-

delanim denarjem podprati srbsko gospodarstvo. Srb ogroža našo vero in vzame naše sine za svoje balkanske vojske. Mi nočemo tak konec vzeti. Živeti kot prosti slovenski Korošci v enotni mirni Koroški. Zato glasujemo mi 10. oktobra ZELENO (za SHS so veljale bele, za Nemško Avstrijo zelene glasovalnice).

V petek pred usodnim glasovanjem smo se srečali na cesti proti Zitari vasi, kamor je bila naša skupina namenjena, s petčlansko skupino avstrijskih propagandistov, »volksverover«. Naš vodja Osterc ni nič okleval. Zaustavil jih je in nas predstavil. Seveda je bila premoč na naši strani očitno.

Nadaljevanje

NA POTI Z MLADIMI ZADRUŽNIKI

20 000 LITROV MLEKA

Pred kratkim je prišlo v naše uredništvo vabilo, naj se udeležimo dvodnevne strokovne ekskurzije z mladimi zadružniki iz Prebolda. Z veseljem smo se vabilu odzvali in tako je nastal tudi tale zapis.

Zbrali smo se zgodaj zjutraj na avtobusni postaji v Preboldu in že takrat ni manjkalo dobre volje, ki so jo z ubranim igranjem na harmonike stopnjevali še trije mladi fantje.

Najprej nas je pot zanesla na Kozjansko, kjer smo obiskali eno najmodernejših kmetij na Slovenskem, kmetijo Stanka Amona v Slakah pri Podčetrniku. Najprej smo si ogledali moderno opremljen hlev, v katerem ima več kot štirideset glav živine. Vse pa je opremljeno na tako sodoben način, da lahko človek samo strmi.

Od silaže, do hlevskih prostorov in može. Ko človek zunaj pogleda stavbo, sploh nima občutka, da je to hlev. Prej bi rekli, da je to kakšna velika nova stanovanjska hiša, oziroma blok. Sicer pa se Stanko Amon ne ukvarja samo z živinorejo, pač pa tudi z vinogradništvom. Potem ko smo si ogledali hlev in živino v njem, je sledil ogled njegove kleti, in če sem iskren, lahko rečem, da je bilo tudi tam kar prijetno, še prav posebej takrat, ko smo poizkušali njegov odlični mošt, pa že tudi dozorela vina. In da je

bilo razpoloženje še prijetnejše, sta na harmoniki igrali tudi njegovi hčerki, ki sicer obiskujeta celjsko gimnazijo. Kmeta Stanka Amona je takrat obiskal tudi upravnik zadrugne enote v Imenem, Stanko Kunst. Izrabili smo priložnost in ga zaprosili za mnenje o Amonovi kmetiji. »Na Kozjanskem smo že dlje časa razmišljali, v katero smer kmetijskega razvoja bi šli. Po daljšem razmišljanju smo prišli do zaključka, da vse, kar smo videli na drugih območjih, pa tudi izven naših meja, apliciramo na razmere na Kozjanskem, in da skupno z Amonom zgradimo objekt, ki nam bi služil kot nekakšen cilj oziroma vzorec našega bodočega kmetijskega razvoja. Ne mislimo več hoditi v druge države in zapravljati devize, ampak smo želeli nekaj takega ustvariti pri nas doma. Tako si lahko kmetje tudi iz ostalih krajev ogledujejo napredek, ki ga imamo tu.

Amon je že vsa leta po vojni želel, da bi kmetijo uredil. Dolga leta je zbiral denar, no pred tremi leti pa se je odločil za preusmeritev, v živinorejo, vzrejo pitancev in mlečno proizvodnjo. To pa je združil še z vinogradništvom. Kombinacijo Hmezad Zalec, TOZD Kmetijstvo Šmarje, zadrugna enota Imeno, mu je dala posojilo, tako da je skupno s svojim trudom in s pomočjo kombinata zgradil to kar smo videli. Letos je oddal že okrog petdeset pitancev in dvalet tisoč litrov mleka.

Vsekakor pa želim, da Amon ne bi bil edini tak kmet na Kozjanskem, ampak, da bi se napredu pridružili tudi ostali.

Potem ko smo si ogledali Amonovo kmetijo, nas je pot vodila v Kumrovec, kjer smo si ogledali spominski dom, popoldne pa smo preživeli v Stubiških toplicah, kjer smo obiskali seveda tudi spomenik Matije Gubca. Bilo je že proti večeru, ko smo prišli na Statenberg, kjer nas je čakalo presenečenje. Tam je namreč zvečer prepeval star znanec preboldskih zadružnikov Edvin Fliser. Proti jutru smo bili že pošteno utrujeni, spati pa se nam vendarle ni dalo.

V nedeljo nas je pot vodila v Ptuj, popoldne pa smo bili še na Pohorju, ki se je dobesedno lesketal v zlatih barvah. Da je lepota Pohorja še bolj prišla do izraza, je prav gotovo botrovalo tudi lepo in toplo sončno vreme. Zvečer smo se vrnili domov. S preboldskimi zadružniki smo preživeli dva prijetna dneva, ki nam bosta še dolgo ostala v spominu.

JANEZ VEDENIK

Dva preboldska zadružnika z Amonovo hčerko, ki je z živahnim raztegovanjem meha glasne harmonike uspešno skrblja za dobro voljo.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

DIREKTORJU GOZDNEGA GOSPODARSTVA CELJE inž. JOŽETU KOLARJU

Po tridesetih letih objubljanja se jurklosterskemu območju vendarle obeta uresničitev dolgoletne želje — manjši proizvodni obrat, kar naj bi pripomoglo k razvoju kraja, predvsem pa to, da bi nekaj mladih ostalo.

Tri krajevne skupnosti v laški občini so dobile »status« manj razvitih in se s tem priključujejo ostalemu kozjanskemu območju tudi po tej plati. Zanima nas, tovariš direktor, kakšen prispevek in

kakšne pobude ima vaša delovna organizacija pri teh naporih, da se zaostali, sicer pa med NOV tako pomemben kraj končno reši zaostalosti?

Zakaj postavljamo vprašanje prav Vam? Zato, ker je Gozdno gospodarstvo Celje poleg laške kmetijske zadruge edini kolektiv, ki je vsa povojna leta gospodarsko in poslovno prisoten v tej krajevni skupnosti.

Novinar: JURE KRAŠOVEC

OVCE POD POHORJEM

Takšne idilične podobe zlepa ne najdemo več. Vsaj v bližini večjih mest in naselij. Tak posnetek je nastal v Černovi pri Goranju nad Zrečami, kjer so vaški otroci pasli majhno čredico. Kakor so še na jugu ovce vsakdanjost, so pri nas že skoraj posebnost za v živalski vrt.

Foto: D. MEDVED

TRGOVSKO PROIZVODNO IN SERVISNO PODJETJE **agrotehnika** A TOZD TRGOVINA b.o.

NOVO NOVO
KMETIJSKI STROJI
NA POTROŠNIŠKI KREDIT

Kmetovalce obveščamo, da prodajamo priznane stroje na potrošniški kredit:

SIP Sempeter

- samonakladalna prikolica Senator22
- samonakladalna prikolica Pionir 17
- samonakladalna prikolica Pirat 15
- obračalni zgrabljajnik Favorit 220
- obračalni zgrabljajnik Favorit 150 TV
- obračalni zgrabljajnik Favorit 160
- obračalni zgrabljajnik Maraton 140 B
- obračalni zgrabljajnik Sokol 140
- trosilnik hlevskega gnoja Krpan 30 V
- trosilnik hlevskega gnoja Krpan 30 H
- čelno-prednji nakladalnik Težak 8
- kosilnica-kombinator M 200

TEHNOSTROJ Ljutomer

- prikolice traktorske
- trosilnik hlevskega gnoja

AGROTEHNIKA, PROIZVODNI OBRAT Brežice

- razsipalnik gnojil Ferti
- kultivator peresni »Brekos«
- voziček kosilnice BCS dvoramni
- žaga cirkular za BCS
- kabine ceradne vseh vrst
- obračalni-zgrabljajnik Sonce 3
- obračalni-zgrabljajnik Sonce 4

Vse informacije o kreditiranju dobite v prodajalnah Agrotehnike: »Jurček« Ljubljana, Celje, Maribor, Murska Sobota, Ljutomer, Lendava, Škofja Loka, Poreč, Žminj, Buzet in Beograd.

Za gotovino dajemo poseben izvensezonski popust.

Izkoristite ugodne priložnosti, ki vam jih nudi Agrotehnika Ljubljana.

TRGOVSKO PROIZVODNO IN SERVISNO PODJETJE **agrotehnika** A TOZD TRGOVINA b.o.

„MAKS ŽVIŽGAČ“

Včeraj je bila v Slovenskem ljudskem gledališču Celje premiera vesele mladinske igre »Maks žvižgač« avtorjev Carsten Krüger in Volkerja Ludwiga, ki jo je v prevodu Janeza Zmavca režiral in scensko opremil Istok Tory. Drugi sodelavci pri uprizoritvi so bili še kostumografka Milena Kumarjeta, glasbo je napisal Urban Koder, pesmi priredil Ervin Fritz, odrsko luč pa postavila gostja Chris Johnson. V igri nastopajo Jože Pristov, Ljerka Belakova, Anica Kumrova, Janez Starina, Miro Podjed in Bogomir Veras.

ŽALEC: LOGOPEDA RABIJO

Skoraj na vsaki šoli srečujemo tudi govorno motene učence. Vse te motnje so raznovrstne.

Osnovnošolski pedagogi poveljajo tem učencem pomoč pri odpravljanju motenj, vendar bi to delo uspešneje opravljal logoped, ki je za to delo strokovno usposobljen. Mnoge govorne motnje povzročijo pri učencih tudi druge psihične motnje, ki vplivajo na celotno osebnost doraščajočega otroka in s tem v zvezi je tudi neuspeh učenca v šoli. Naša družbena dolžnost je, da pravočasno pomagamo takemu učencu in ga napotimo strokovnjaku — logopedu. Mnogim učencem je zaradi dolgotrajne zagrenjenosti težko pomagati, posebno če je v zvezi z njegovo hibo doživel zasmehovanje in podobno. Pogosto se to dogaja z jecavci. Težave in neprijetnosti doživljajo tudi v poznejših letih, ko so že zaposleni. Ozdravljeni teh motenj, pa stopajo učenci v življenje z zavestjo, da se ne razlikujejo od ostalih.

V Zalcu imamo urejeno logopedsko službo le na Posebni osnovni šoli, ni pa urejena učence osnovnih šol. Problem je bil že večkrat obravnavan. Vsi smo tudi upali, da se bo ta služba razvila pri Zdravstvenem domu Zalec, kjer se že uspešno vsi obravnava učencev z nepravilno telesno držo in podobnimi hibami.

prof. JOZE DROFENIK

ŠE ENKRAT: ANDRAŽ IN DOBRIČ V NOV

Po objavljenem popravku oz. pojasnilu o Novem tedniku z dne 23. 10. t. l. se je oglašil tudi avtor sestavka pod gornjim naslovom F. Drameljski. V svojem sporočilu poudarja, da je v omenjenem sestavku ob prazniku občine Zalec obdeloval določeno zgodovinsko gradivo iz Andraža med vojno. Če pa je v tem sestavku prišlo do kakršnih koli nejasnosti pa avtor izrecno izjavlja »da ne more biti nikakršnih insinuacij, ki bi bile povezane z družino Kranjc, katera je med prvimi sodelovala tamkaj v narodno osvobodilnem gibanju in prispevala velike žrtve. Na opozorilo tovarišice Nuše Popovič, rojene Kranjc, iz Ljubljane, Kumrovska 19 se mu zdi, da je potrebno poudariti, da se izvajanja v cit. sestavku ne morejo in ne smejo šteti za družino Kranjc v zmanjševalnem ali celo negativnem smislu v okviru njihovega sodelovanja tedanjih pripadnikov narodnoosvobodilnega gibanja«.

Uredništvo se pridružuje mnenju, da insinucije v nakazani smeri škodujejo ugledu družine Kranjc, zato prosim bralce, ga to pojasnilo upoštevajo.

RŠC VELENJE: OBISK IZ DOBRNE

Osnovna organizacija ZSM Rudarski šolski center, oddelek — rudarski praktični pouk — Velenje, je prejšnji četrtek organizirala srečanje — ekskurzijo slušateljev srednje politične šole pri CK ZKS iz Dobrne.

Slušatelji so si z zanimanjem ogledali del rudnika RSC in sicer pridobivanje premoga na klasičnih čelih. Po zanimivem srečanju z učenci in delavci v jami so slušatelji politične šole zastavljali vprašanja o programu izobraževanja mladih rudarjev, o nagrajevanju učencev, uspešnih in kadrovskih potrebah. Predstavniki podjetja (direktor, tov. FILIP OROZEN, pred. DS RPP JOZE HORVAT, sekretar OO ZK ANTON KNEZ, predsednik OO ZSM SLAVKO VOLF ter nadzorniki političnega pouka so se zadržali z njimi v daljšem razgovoru.

Slušatelji s področja celjske regije izhajajo iz delovnih in DP organizacij, zato so z velikim interesom za izpopolnitev svojih izkušenj prisluhnili, kako utriplje izobraževalna celica delavcev, ki bodo postali kvalificirana delovna sila za proizvodnjo energije.

JOZE MIKLAVEC

ZREČE

SVETLOBA IN BARVE

Ze četrto leto deluje na osnovni šoli Borisa Vinterja v Zrečah likovni krožek, katerega mentorica je Zofija Svab. Vanj je vsako leto vključenih okrog 15 učencev, pa čeprav je zanimanje za likovno delo med šolarji veliko večje. Prostor, v katerem se mladi likovniki zbirajo in kjer delajo, je namreč zelo majhen in zato tudi nepripraven za delo večje skupine otrok.

»Zaenkrat so v krožek vključeni le učenci višjih razredov,« je povedala Zofija Svab, »toda razmišljamo tudi o tem, da bi likovni krožek organizirali v nižjih razredih. Opažamo namreč, da je tudi med temi učenci veliko zanimanje za likovno delo.«

Toda v začetku ni bilo tako. Učenci so se le malo zanimali za likovni pouk, celo učitelji so na ta predmet gledali bolj s strani. Toda z leti se je odnos učencev in tudi učiteljev za likovno delo spremenil. Učenci radi us-

tvarjajo, veseli so, ko tovarišica razobeši njihov izdelek na steno. In počasi začenejo razumeti tudi umetnost.

»Veste,« je dejala Zofija Svab, »največji uspeh, ki ga kot likovnik lahko dosežem na šoli je, da pripravim učence k razmišljanju o umetnosti ter k opazovanju in zanimanju za likovna dela. In menim, da sem ta uspeh že dosegla. Ko sem bila nekega dne v ljubljanski galeriji, sem v njej srečala nekaj svojih bivših učencev, ki so si z zanimanjem ogledovali razstavljena dela. In tedaj sem začutila, da sem uspela.«

Letos je v likovni krožek vključenih dvanajst učencev. Čeprav so dokončali že nekaj grafik in drugih likovnih izdelkov, svojih del niso poslali na nobeno od razstav. Za prihodnje leto pa imamo že več načrtov. Sodelovati kanijo v Kostanjevici, pa morda še drugod. In tudi doma, v Zrečah, bodo razstavili

svoje male mojstrovine. Pravijo, da bi radi pokazali mamam in očetom, kaj vse znajo. Morda pa bo tudi njim všeč kateri od izdelkov?

DAMJANA STAMEJČIČ

JAMARSKI KONGRES

Pisali smo že, da bo prihodnje leto v Preboldu pod pokroviteljstvom Skupščine občine Zalec speleološki kongres Slovenije, ki se ga bodo udeležili poleg vseh jamarskih društev iz Slovenije tudi predstavniki iz drugih republik. V okviru kongresa bodo pripravili tudi mednarodno fotografsko razstavo z motivi iz podzemskih jam. Organizator kongresa bo jamarski klub Crni galeb, ki se nanj že z vso resnostjo pripravlja.

Tanja, Gabrijela in Jožica ob likovnih izdelkih

VARNOSTNIKI NA POSVETU

V petek dopoldne so se zbrali na posvet v obratu KERAMIKE V GORENJU pri Smartnem ob Paki, člani društva varnostnih inženirjev in tehnikov »DVIT« Celje. Po ogledu plinske postaje in tehnološkega procesa proizvodnje keramičnih ploščic, sta varnostnikom spregovorila o problematiki urejevanja področja varstva pri delu s pravilniki, ki konkretizirajo posamezna poglavja Zakona o varstvu pri delu, glavni republiški inšpektor dela tov. Jernej Miakar in republiški inšpektor dela ing. Vladimir Drusani.

Po strokovni razpravi o izvajanjih omenjenih predavateljev, je bil izredni občni zbor, na katerem so sprejeli nova pravila o delovanju društva.

»DVIT« Celje združuje delavce, ki se ukvarjajo z varstvom pri delu s celotnega področja celjske regije in ima svojo dejavnost opredeljeno s smotri in cilji, ki so tesno povezani s profesionalno dejavnostjo varnostnih inženirjev in tehnikov, in sicer:

— Združiti v enotno družbeno organizacijo vse strokovne delavce s področja varstva pri delu, usmerjati in usklajevati delovanje društva in posameznih članov k poglobljenim socialističnim, samoupravnim in strokovnim odnosom.

— Vplivati na javno mnenje o vprašanih varstva pri delu in varstva okolja ter proučevati omenjena področja.

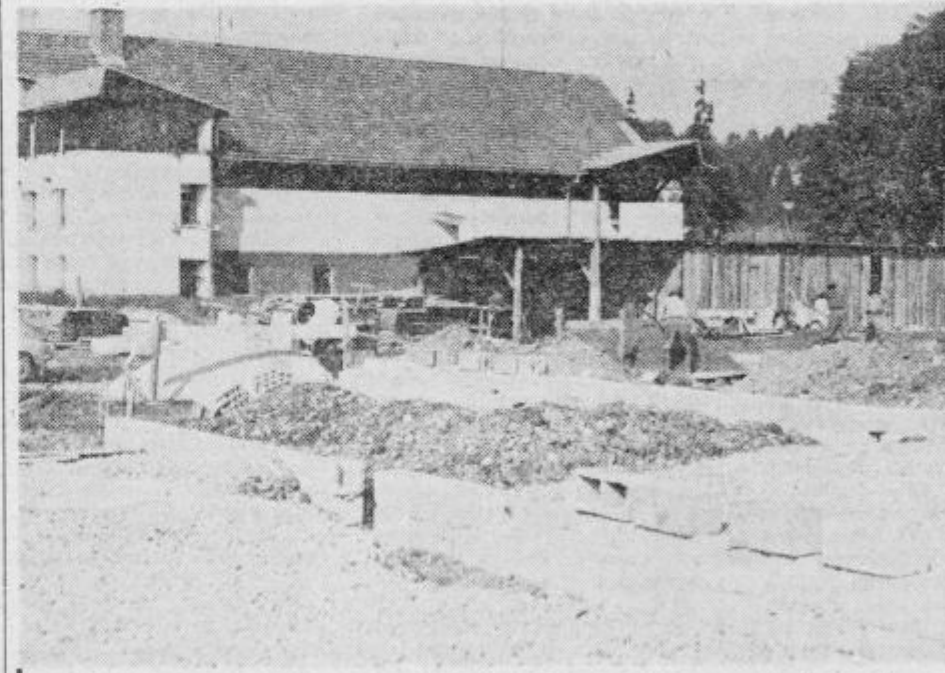
— Organizirati skupne akcije v korist širše družbene skupnosti in skrbeti za strokovno vzgojo in izobraževa-

nje članov ter drugo. V programski zasnovi društva so dani vsi pogoji za dosledno izvajanje določil novega zakona o varstvu pri delu in pospeševanja strokovnega dela služb za varstvo pri delu v OZD in TOZD.

Zato je pričakovati, da bo

širša družbena skupnost podprla ideje in dejavnost društva, saj se bo le-ta odražala kot korist delovne družbe. V času stabilizacijskih prizadevanj in humanizacije družbe je takšen prispevek društva veliko več kot obveznost.

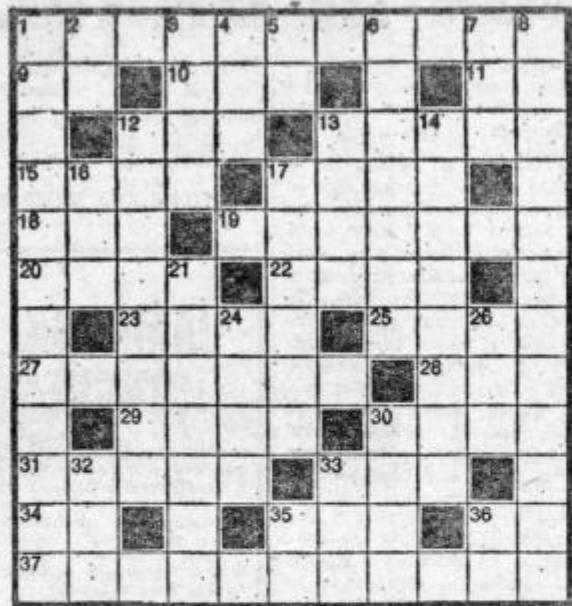
JOZE MIKLAVEC

NOV VRTEC — Pred dnevi so na Polzeli začeli z gradnjo novega otroškega vrta. Dela vrši Gradnja iz Zalca in kot obljubljajo bo letos že pod streho. V njem bo prostora za 160 otrok. To je eden od prvih objektov v žalski občini, ki bo zgrajen iz sredstev samoprispevka.

Foto: T. Tavčar

KRIŽANKA

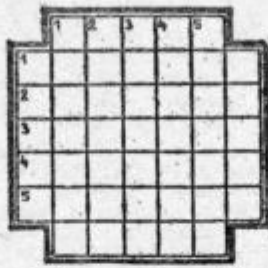

Vodoravno: 1. optična priprava v obliki cevi z vdelanimi barvnimi zrcali, ki pri vrtenju dajejo pisane, nenehno se spreminjajoče podobe, 9. vrsta žitarice, 10. kanon, 11. okrajšava za »slovenski«, 12. bedast, neumen, 13. rakev, 15. žlahtni plin, ki služi za svetlobno reklamo, 17. ime slovenskega humorističnega pisatelja Murnika, 18. kratica jugoslovanske radiotelevizije, 19. slovenski družbeno-politični delavec (Miha), 20. znamka švedskih avtomobilov, 22. stara mama na Primorskem, 23. neodločen izid šahovske partije, 25. hitro nlapljiva tekočina, 27. največji otok Amirantskega otočja v Indijskem oceanu, 28. palec, cola, 29. kanadski popevkar (Paul), 30. Judežev sin v krščanski mitologiji, 31. posamezen tiskan izvod, 33. vzvišena lirski pesem, 34. av-

tomobilska oznaka Argentine, 35. Eisenhowerjev vzdevek, 36. avtomobilska oznaka Murske Sobote, 37. prodajalna starih knjig.

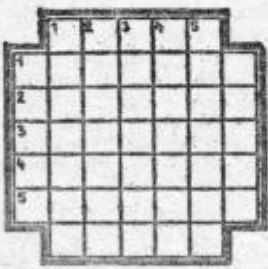
Navpično: 1. zimsko-sportno in turistično središče v sz. Sloveniji, 2. prva in zadnja črka abecede, 3. angleško univerzitetno mesto ob Temzi, 4. staroslovenska črta, 5. različna soglasnika, 6. sardele v Mju, 7. konica, 8. srčna plahost, 12. notarjev urad, 13. barva igralnih kart, 14. mala sonata, 16. obdobje, vek, 17. zgodaj zrelo sadje, 21. italijanski baročni stavbenik, ki je dokončal cerkev Sv. Petra v Rimu (Lorenzo), 24. moško ime, 26. enka, enica, 30. dvignjen prostor v gledališču, kjer nastopajo igralci, 32. 24 ur, 33. reka v SZ, 35. štiri z rimskimi številkami, 36. primorska varečna beseda.

PRVI MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. mehanizem, ki omogoča, da spravi stroj v gibanje, 2. požrešnež, 3. latinsko ime za železni naklon, 5. vsako česlo iz tkanih nitk.

DRUGI MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. mineralna voda, 2. slovenski družbeno-politični delavec (Miha), 3. skopuh, tudi vrsta gumba, 4. dekletce iz Vandotovega »Kekca«, 5. kopalnice pri Kopru.

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih. Poskusite najti vse!

HUMOR

V salonu so se pogovarjali o glasbi in o različnih glasbilih. O harfi je rekel italijanski filmski režiser Alessandro Blasetti: »Zame je harfa klavir po striptizu.«

O Talloyrandovi politični omahljivosti je ob njegovi smrti izjavil ruski poslanik: »Stavim, da ga zdajle hudič graja, ker je pretiral in prekoračil njegova navodila.«

Znana ameriška filmska igralka Mae West je na vprašanje, kaj misli o striptizu, odgovorila:

»Če se mora ženska sleči, da odkrije svojo telesno privlačnost, pomeni, da je nima.«

Sin slikarja Francia je bil pravi lepotec. Ko ga je Michelangelo videl, je dejal:

»Tvojemu očetu se bolj posrečijo živi kot naslikani ljudje!«

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno: ekipa, vrsta, Tadeja, prstan, ure, Adria, ala, Ida, Saint, ris, ila, gad, los, anis, Isa, Esma, Castro, rovtar, oltar, liana.

MALA KRIZANKA
Vodoravno: strast, Alenka, dan, rt, Tebe, stas, Te, Sam, Olševa, planet.

13 modnih barv - kvalitetna BUCLE VOLNA - 5 dkg samo 10,94 din

ODDELEK PLETENINE - VELEBLAGOVNICA

HČI GROFA BLAGAJA

35

RADO MURNIK

Večinoma lesene hiše so bile s svojo ožjo stranjo, s svojimi tremi malimi okni vsakega nadstropja obrnjene proti ulici. Stanovalo je v njih po troje rodbin, ponekod pa tudi po petero in šestero. Le malokatera okna so imela pravo steklo; ponajveč so bila zaprta z oljnatim papirjem, z mrenami, s pergamentom. Zidovi so bili okrašeni s preprostimi slikami svetnikov in z oprazenimi kamnitimi kipci v vdolbinah. Na slannatih ali lesenih stenah so čepeli veliki lončeni gumbi.

Ulice so bile zelo nesnažne. Povsod je bilo kar na debelo prahu, črepinj, kamenja, cunj in kuhinjskih odpadkov. Vrle gospodinje so metale smeti in izlivalle pomije kar pred hišami v luže in jame, ker nesnage niso marale gledati na dvorišču; do Ljubljane in mestnih jarkov pa je bilo marsikomu predaleč. Vendar modri, mestni očetje z veleuglednim mestnim sodnikom na čelu niso popolnoma pozabili čistoče. Po njih odredbi je trpe in ulice pometala zadruga sodarjev, pa še celo dvakrat — na leto: na veliki petek in Telovim.

Ljubljana je bila že takrat cvetoče trgovsko mesto. Turški handžar je sicer poslednja tri leta zaprl vse trgovske ceste na Hrvaško in Beneško do morja. Navzlic temu je srečal vitez Ahac po mestu vse živo ljudi.

Skozi Karlovska vrata ali Pisana vrata so prihajali za varne zidove in stolpe okoličani z ženami in otroki, s tovrstnimi konji in osli, s koši in košarami, s culami in bisagami. Nekateri so bili oboroženi s kosami in sekirami, drugi pa so nosili lopate in različna orodja, da bi pomagali pri mestnih utrdbah.

Staro in mlado, trgovci in rokodelci so jih gledali pred prodajalnami in delavnicami; ob oknih in na pragih pa je bilo vse polno radovednih, visoko opasnih Ljubljančanov.

»Kje so Turki?« je zavpil golorok mečar kmetov. »Kje so Turki?« je kričala množica meščanov. »Na Notranjskem,« so odgovarjali kmetje. »Lejte jih no,« se je rogol mečar. »Ti romarji imajo že turško mzelico, hahaha!«

Množica se je grohotala.

»Boste že videli!« so jih resno zavračali kmetje.

Vitez Ahac se je počasi rinit dalje proti Pisanim vratom. Kmalu za begunci so prihajali bradati srepogledi oklopniki po dva in dva, vsi v oprazeni železni obleki, kjer je bil viden marsikateri vtis sovražnega orožja. Iznad čelad so jim mahali veliki rdeči šopi. Oboroženi so bili neenako z meči, ščiti in samostrelji, pripetimi za kljuke ob pasovih; ob ramah so jim poskakovale dolge sulice, privezane z jermeni k životu. Pred njimi je jezdil kapetan v ozkem sivem plašču, razparanem do bokov; okoli vratu se mu je svetila zlata verižica s slonokoščeno piščaljo, v desnici pa je držal kratko črno palico. Poleg njega je jahal mlad praporom, za njim trobentači in piskači. Konjska kopita so razkopavala kupe smeti in gost prah se je dvigal visoko proti oknom in streham. Četa se je vračala od razgledovanja.

Meščanje so ljubili nasilne vojake najemnike in njih požrešne žene le iz daljave. Ali sedaj, ob preteči nevarnosti, jih niso gledali nikakor prijazno. Preleteče, ogljušljivo so donele dolge trobente in piskale piščali po ozki ulici; jezdeci so se držali moško in slavljudno; nekateri mlajši navdušeni meščani so metali čepice kvišku in kričali na vso sapo: »Vivat cesar Friderik!« Otroci pa, vedno nagajivi kajoni, so na grde načine oponašali ne posebno blagovlasno godbo prenapetih piščunov.

Vitez Ahac je dospel pred široka in močna Pisana vrata, podobna majhni trdnjavi, vdelani v mestni zid, ki je držal od prastarih utrdb v Gradu čez ožji konec Svetega Florijana ulice ob južnem delu Ljubljane proti vodi. Ta vrata so bila najstarejša in najgrša; na vrhu je plapolala mestna zastava. Ob vhodu je stal oddelek mestne straže in vratar, star, siten dedec. Podiral je mostovinski vinar v puščico, pribito na zidu. Iz malega okna prega nadstropja je gledala izza cvetlic bledečična hčerka vratarjeva. Zunaj mesta je bil ob zidovju globok in širok jarek z lesenim mostom.

Vitez Doljanski je krenil okoli vogala na levo v umazano in vlažno Pasjo ulico, ki je vodila tik za mestnim

zidom proti Zabji ulici in Ljubljanci. V Paški ulici so imeli vrvarji ali vožarji svoje delavnice in shrambe, ponoči pa se je klatila tod najhujša sodrga in svojat. Marsikoga so tu kaj ubili in oropali ali vsaj neusmiljeno pretepli. Sedaj pa je tam mrgolelo delavcev, ki so popravljali mestni zid, poškodovan še od obleganja po četah močnega grofa Ulrika Celjskega in cesarjevega brata Albrehta. Nekateri so utrjevali hiše in objajali vrata z debelimi železnimi žebli in ploščicami, drugi so razidavali vnanja vrata, valiti sode, polne vode in polagali mokre kože na strehe, da bi mogli Turki tem manj opraviti z gorečimi puščicami in plamenicami. Ljubljančani so odlašali težavno in drago delo, dokler so le mogli, tembolj so se žurili sedaj.

Od zunaj je slišal vitez Ahac škripot lopat, s katerimi so kmetje poglabljali mestni jarek. Zavil je v Zabjo ulico; odondod je korakal po Hrenovi in Svetega Florijana ulici, nato po tesnih uličicah pri Svetega Jakoba cerkvi. Tukaj, blizu najstarejše mestne cerkve, je bilo mirneje. Kure so razgrebale smeti in otroci so se igrali z lesenimi vrtavkami in usnjatimi žogami. Kar je zaslišal bobnanje. Mestni sodni sluga je strahovito tolkel po telečji koži in skupaj leteči množici oznanjal slavnega magistrata ukaz, da morajo biti gostilne in vsa štiri mestna vrata, Pisana, Gorenja, Vicedomska in Nemška, odslej do preklica zaprta še ob sedmih zvečer. Nato je šel s svojim visokim bobnom bobnat in oznanjat dalje po mestu.

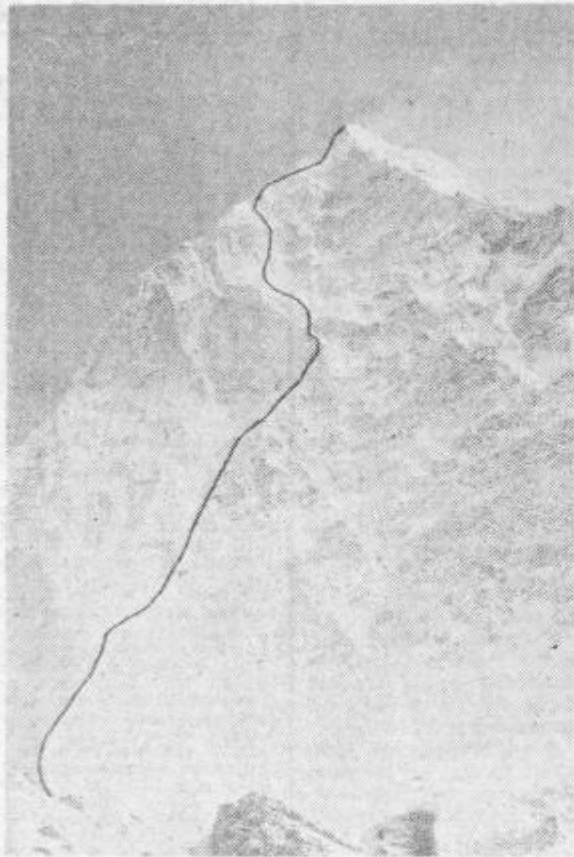
»Stvar postaja vendar resna,« je umoval vitez Ahac sam pri sebi. »Presneto! Treba bo malo k Veselemu medvedu, da se okrepcam in hrabreje sprejmemo divjega Turka!«

Slavna gostilna pri Veselem medvedu je stala malone na sredi Rožne ulice, v enem izmed najstarejših delov ljubljanskega mesta. Sloveta je pri domačih in tujcih, zakaj spoštovani meščan in gostilničar Vid Čičigof, krčmarske zadruga imenitni predstojnik, ni točl nikdar nobene jesihaste čobodre, kakor je to uganjalo toliko kosmatovestnih krčmarjev, ampak pravo vino, pa še prav poceni.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

MAKALU OSVOJEN

Da, alpinisti so opravili svojo nalogo in plačali davek za vrh, ne samo nepaiski vladi v denarju, plačali so tudi krvni davek. Dva člana bosta ostala delna invalida brez prstov na nogah. Velikih dejanj ni brez žrtev in vzpon v južni steni Makaluja je veličasten zbirnik organizacije, izkušenj, tehnike in vzdržljivosti. Če so Avstrijci pred letom negirali uspeh in doseženo višino naše prve odprave v Makaluju, ker so si sami v steni polomili zobe, in se spustili brez vrha z nje tudi Amerikanci, morajo letos z opravičilom priznati jugoslovanskemu alpinizmu v Himalaji mesto med elito. Makalu je prva velika stena v Himalaji, ki je »padla« in s tem se odpira nova stran v zgodovini visokoalpeškega osvajanja. Vrhovi so pobrani, vsaj najvišji, stene pa deviške. Zorali smo ledino in že kar prvič globoko brazdo.

Kdor je samo enkrat spal in hodil nad 7000 metri ve, kaj je mora ob pomanjkanju kislika, in panika, ko odpovedo kolena, in strah, ko počl v grebenu nad sledjo. In ljudje na Makaluju so plezali V. stopnjo nad 8000 metrov brez kislika. Tu so norme športa prekoračene, ko nemogoče postane resnično in fizične, psihične in etične postavke človek v polzavesti združil v obupen boj z lastno slabostjo za vsak prijem in korak — za vrh.

Vsem tem fantom, ki so zmagali in ostali živi, srčne čestitke vseh celjskih planincev.

Makalu je peti vrh na svetu po višini, po veličini dejanja v njem bo verjetno prvi. Z veseljem čakamo na njihovo vrnitev, da nam povedo sami, kar je ostalo v spominu. Najtežje trenutke je vsak od njih zaklenil zase, ker ni izrazov, ki bi povedali vse, in kamera ne snema človeške intimne, stiske, radosti, slabega in veličino.

V soboto, 8. novembra sta člana celjskega odseka Čanžek Franc in Mesarec Srečko ponovila v snežnjo in mrzli skali direktno smer v južni steni Mrzle gore V +.

SNEŽNE RAZMERE: Nad 1500 metri star sneg, ki je zmrznjen, skorjast, na grebenih leden. Nekaj centimetrov novega snega. Skala v severnih in vzhodnih stenah pod grebeni zaledenela. Potrebna zimska oprema, nevarnost plazov zaskrat ni. Podatki so z dne 9. 11. 1975.

ZADNJA VEST: v gorah močno sneži — nevarnost plazov. Na sliki: Južna stena Makaluja z vrisano smerjo vzpona jugoslovanske odprave.

CIC

zaupno

VDOVA PO FANTU

Nisem vaša redna naročnica, a vaš tednik prebiram pri prijateljih. Zasedila sem, da odgovarjate tudi na »ženska« vprašanja. Jaz pa sem se ravno pred kratkim seznanila s fantom, ki pa se zelo čudno obnaša. Meni je všeč, rada se z njim pogovarjam, opazim pa, da ni nič navdušen, če govorim z drugimi fanti. Rekel mi je že, da me bo pustil, če se bom pogovarjala z drugimi. Zadržič pa se je spet zgodilo. Po šoli sem šla domov s fantom, ki se mi je pridružil med potjo. Nasproti pa mi je prišel moj fant in od takrat me več ne gleda. Zdaj že govori, da sem vdova, ker me ne mara. Jaz res ne vem, kako ravnati v tem primeru, zato se obračam k vam po nasvet. Pri vas v uredništvu je prav gotovo kdo take stvari izkusil in mi ve odgovoriti. Kako torej, sem res že vdova?

LELJA

DRAGA LELJA,

res si vdova po fantu, o pravem vdovstvu pa pri tebi res ne moremo govoriti. Mislim tudi, da si še zelo mlada ali celo še šolarica, da takih zvez ne poznaš. Vdovo imenujemo ženo, ki je izgubila moža. Ker pa ti nisi poročena, se besedna igra lahko nanaša le na fanta, ki te je zapustil.

Jaz na tvojem mestu bi se raje zamislila nad tem, zakaj te je fant pustil. Če te je izcroka, ki ga navajaj, ne bodi nič žalostna. Takih boš dobila še in še, vmes boš naletela lahko še na hujske, vendar zato ne smeš obupati, izberi si predvsem prijatelja, kateremu boš lahko potožila svoje težave, stiske. Taki, ki že na zunaj izražajo takšno ljubeznost kot jo je tvoj fant, niso iz pravega testa. Premalo so trdni vase in preveč si lastijo dekleta kot lastnino. Če je pri nas v uredništvu kdo tovrstno ljubeznost izkusil, ne vem, če pa se je srečal z njo, pa jo ne obca na veliki zvon. Veš, take stvari so vedno za oba partnerja koščjive in neprijetne.

LASJE SE MI MASTIJO

Stara sem 16 let in dijakinja srednje šole v Celju. Zelo sem nesrečna, ker imam zelo mastne lase, zadnje čase pa so mi začeli celo izpadati. Prosim, povejte mi, kako naj si pomagam, da bom nekoliko ublažila mastčobo in izpadanje las.

MARJANA

DRAGA MARJANA,

le ena med mnogimi si, ki toliš o težavah tovrstnega značaja. Vedno več je takih in podobnih nadlog med dekletih in ženami. Proti izpadanju las učinkovitega recepta ne poznam, pomaga pa včasih masaža lasišča. Če boš želela učinkovito ustaviti izpadanje las, se boš morala posvetovati s kozmetičarko ali, če bo stanje hujske, stopiti do zdravnika (dermatologa).

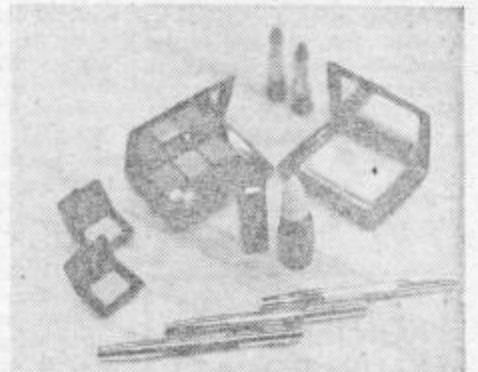
Proti maščenju las tudi ni učinkovitih receptov. Nekaj pa le drži — las prevečkrat ne umivaj z vodo. Pranje las je priporočljivo na štirinajst dni, če pa imaš vmes še mastne lase, pa jih operi s pudrom za suho pranje las. Dobiš ga v lekarni, izberi pa najboljšega, ker se ti bo nega s takim suhim šamponom najbolje obrestovala. Lase popudraj, pusti na glavi nekaj minut, potem pa jih zdrgni z brisačo ter dobro prečeši s krtačo.

NATASA

priporočamo

Na otroškem oddelku veleblagovnice Tkanina imajo za vaše najmlajše pripravljene praktične zimske pajace z vetrovko, ki jih izdelujejo v Univerzale Domžale. Prodajajo jih v velikostih od 1 do 6 in za ceno 320 din.

Priporočamo vam novo kolekcijo dekorativne kozmetike Astro-look, ki vsebuje različne kozmetične pripomočke od pudra v kamnu, senil v stiku, svinčniku in prahu, šminke in lake za nohte — vse v modnih barvah. Posamezne artikle iz kolekcije lahko kupite v Drogeriji. Cene se gibljejo od 20,45 do 62,20 din.

V Salonu T lahko izberete za jesensko-zimsko obdobje takšno športno jakno s kapuco, ki so jo sešili v Modnem salonu v Velenju, in ki jih imajo v velikostih od 36 do 42. Za njo bo treba odšteti 385 din.

Mladinska knjiga je pred kratkim izdala zbirko Zlata slikanica, v kateri je 15 slikanic po otroški izbiri. Zlata slikanica je namenjena otrokom v prvih razredih osnovne šole. Cena je 450 din.

Na gospodinskem oddelku trgovine Zelenina prodajajo večje lesene miinčke za poper v dveh velikostih in v različnih barvah, ki so prav lahko tudi kot dekoracija v kuhinji. Cena: 66,90 in 81,80 din.

SMUČI ATOMIC — ZIMSKO ŠPORTNA KONFEKCIJA

VELEBLAGOVNICA

Stasa Gorenshek

MUHASTA JESEN

Tudi v letošnji jeseni bo gotovo nekaj tistih sivih deževnih dni, v katerih nismo prav nič radi zunaj. Seveda, če smo neprimerno oblečeni. Če pa imamo za deževno vreme pripravljeno primerno garderobo, se bomo morda celo z veseljem odpravili na sprehod v dežju.

Da ne bomo mokri, se bomo torej zavarovali od nog do glave. Obuli bomo visoke gumijaste škornje in oblekli nepremočljiv plašč ali pelerino. Takšen plašč ali pelerina bosta najboljša, če bosta sešita iz gumiranega ali impregniranega platna. Zelo dobrodošla bo tudi spet aktualna kapuca ali kakšno drugačno pokrivalo iz nepremočljivega materiala.

Se najbolj nepogrešljivo od vsega pa je seveda dežnik, pa če je moderen ali ne. Novi dežniki so veliki in z lepo oblikovanimi držaji bodisi iz plastične mase ali lesenimi. Sicer pa so v pestrih, veselih barvah, pogosto tudi karirasti ali kako drugače vzorčasti. Toda najvažnejše je, da smo pod njimi zavarovani pred dežjem.

NEKOČ, NEKJE . . .

SODOBNA PRAVLJICA

Nekoč (preteklo nedeljo), nekje (v bližnji okolici Celja), tako se pravljica začneja . . .

V naši pravljici je znan kraj, čas, glavni junaki — skratka, vse kar je dokaj nenavadno za pravljice. Naša pravljica je resničnost! Prilagojena je današnjemu času. Hladen krivec je rahlo pihal, nizka oblačnost je grozila s snegom, ljudje pa so nervozno stopicali pred cerkvenimi vrati, kajti vsi vanjo niso mogli. Moderno arhitektonsko oblikovana stavba z majhnim zvonom je bila obkrožena s pločevino na štirih kolesih. Tudi tu je bil videti standard našega delovnega ljudstva. Le kaj je pripeljalo toliko konjskih moči, čemu taka gneča . . .?

Nepoučeni bi dejali, da je na bližnjem igrišču najmanj meddržavna tekma v nogometu, ali pa morda delijo kaj zastoj. Ni bilo niti eno, niti drugo! Očedene pločevinaste mrcine vseh znamk, kubatur, barv in datumov tehničnih pregledov so pohlevno čakale svoje lastnike. Njim mraz ne more do živca. Imeli smo občutek, da ta vse-mogoča pločevina dvajsetega stoletja pričakuje nekaj več . . .

Polglasno je zamrmral ostareli fičko: »Le kje hodijo tako dolgo?« »Ne vem,« mu je odgovorila stoenka. »Njim je lahko,« se je namrdnil črn mercedes, »so vsaj za vetrico.« Dano nam je bilo, da smo vse to slišali. Tudi nas je prevzela radoved-

nost . . .

Končano je. Ljudska množica se je razdelila med automobile, nikamor se ji ni mudilo. Prišel je mož v belem. V desnici je držal medeninast predmet, podoben mikrofonu. Stirje mladeniči prav tako v belem, so spremljali ceremonijal sžeganja. Zda nam je bilo vse jasno. Sli so od automobila do avtomobila, ga poškopili in izrekli skrivnostne besede. Slišali jih nismo, bili smo predalec. Mahali so tudi proti nam, bili smo žegnani. Kakšna sreča za »službenega« spačkal! Zda bo prav gotovo manj trošil, vzmeti bodo bolj in dalj vzdržale, pa tudi karambolov se bo avtomatično izogibal. Če bi bili dovolj radovedni, bi dobili še značko za 30 novih dinarjev (to smo zvedeli iz neuradnih virov), nas pa so žegnali brezplačno; na daljavo sicer, toda vendarle . . . božja roka je na daljinsko upravljanje.

Spaček je vzdrhtel, zdrmili smo se in se poskušali vrniti v dvajseto stoletje. Uspelo nam je, kajti ta pravljica je bila preveč v resničnosti, pa še zeblo nas je.

PISMO

BOMO V SLOVENSКИH KONJICAH BREZ TRGOVIN?

Rada ti objavila vprašanje, ki tare kolektiv poslovalnice Oblačila iz Dravinjskega doma v Slovenskih Konjicah.

Kot vemo, tare danes trgovino mnogo dejavnikov, ki zmanjšujejo dohodek. In kako gledamo v Konjicah na te težave. Kakor vsa podjetja, imamo tudi mi nekaj trgovin, ki poslujejo z izgubo, za katero pa naj bi bili krivi poslovojdje teh trgovin.

Konfekcijske trgovine imajo seveda velike zaloge in tako je tudi v Konjicah. Zaloge so pa breme vsake poslovalnice in ker smo manjše podjetje, nam zaloge delajo pač večje težave. Torej so naši vodilni ugotovili, da se poslovalnica Oblačila zapre. Pri tem pa niso nič pomislili na potrošnika, ki bo sedaj moral za svoje otroke kupovati v Celju ali Bistrici. Otroške konfekcije namreč naša konkurenca nima na izbiro v Konjicah.

Pri tem primeru se jasno pokaže, da je samoupravljanje v Dravinjskem domu na zelo nizki ravni. Skrbni se namreč samo za skupne službe, ki pa do

sedaj niso v nobeno pomoč poslovalnicam ter potrošniku.

Zakaj pišem o tem? Zanima nas namreč mnenje Konjčanov in okoličanov, če se zaopre ta trgovina, ki za potrošnike tudi nekaj pomeni.

Pozivamo vas, da tudi vi daste mnenje, ne samo vodstvo Dravinjskega doma ter politični forumi.

Kolektiv poslovalnice Oblačila in pečat

NAS PRIPIS: Pismo je napisala Z. V. iz Milenkove 20. Po svoje je pismo zanimivo — zato ga tudi objavljamo, ker opozarja na dvoje: prvi, da samoupravljanje ne bomo dvignili na višjo raven, če bomo le čarnali, spraševali, predlagali navzven, navznoter pa bore malo storili. Zato bi morali v kolektivu vsi zaposleni kaj storiti, da se samoupravljanje bolj uveljavi. Drugo pa je vprašanje zakaj posluje poslovalnica z izgubo. To najbrž ni tako preprosto, a vendar odgovor mora biti! Poiskati ga morajo delavci Oblačil, da bi lahko ukrepali. Zanesljivo pa lahko rečemo, da pri tem botruje več vzrokov. Seveda pa sama želja po obstoju trgovine (če nima zadostnega tržnega zaledja) še ni dovolj, da bi lahko računali z večjim prometom. Se zlasti, če kupci v neposredni bližini najdejo boljši izbor potrebnega blaga. S tem pa seveda ne želimo trditi, da je edini izhod iz te zagate opustitev trgovine. Vendar tako pa tudi ne more vstati.

MLADI ŠTOROVČANI

Mladi člani osnovne organizacije ZSMS terena KS Store si že dalj časa želijo svoj prostor za sestajanje. Do sedaj so uporabljali različne prostore, ki pa niso bili najprimernejši, da bi si v njih lahko organizirali delo za daljše obdobje.

Predsednik OO ZSMS terena Store Namik Bedžeti je povedal, da so mladi iz Store zainteresirani za delo v mladinski organizaciji. Organizirali so vrsto delovnih akcij ter prireditve, ki so tudi uspeli. Vključujejo se v delo v okviru enotne fronte SZDL. NAMIK B.

ŽALEC: NAJLEPŠE JE PRI NAS

Na razpis tekmovanja Najlepše je pri nas, ki ga pripravlja Občinska konferenca Zveze socialistične mladine iz Zalca, so prijavitelje osnovne mladinske organizacije iz Vrha, Šeš, Prebolda, Braslovč, Andraža, Sempetra, Podloga in Tabora.

Posebna komisija bo jutri obiskala vse te kraje in ocenila, kje je najlepše urejena okolica.

J. V.

IZVENSEZONSKI POPUST

za osebne avtomobile ZASTAVA 430 K

430 K s tremi vrati	stara cena din 54.926,15 nova cena din 52.714,05
430 K s štirimi vrati	stara cena din 57.274,55 nova cena din 54.184,35
430 K LUX s tremi vrati	stara cena din 60.533,50 nova cena din 57.443,50
430 K LUX s štirimi vrati	stara cena din 62.879,80 nova cena din 59.789,80

Popust velja od 1. novembra 1975 dalje.

Nudimo vam takojšnjo dobavo in možnost nakupa na kredit v višini 75 odst. od tovarniške cene z odplačilom v 36 mesecih.

priporoča se
AVTO CELJE, CELJE
telefon 22-180 ali 25-592

MALI OGLASI

VSEM BRALCEM NOVEGA TEDNIKA

Za oglase, objavljene pod oznako — NIMAMO NASLOVA. Zanje napišite pismeno ponudbo, ki je zapečaten v pisemskem ovitku in z označbo oznake, oddajte v našem oglašnem oddelku na Trgu petega kongresa 10. S sprejemanjem oglasov zaključimo vsak ponedeljek ob 12. uri. Hkrati naprošamo vse zainteresirane, da se v zvezi s preklicem osebnih listin NE OBRACAJO na Podružnico Dela, ker je posrednik za preklice le Uradni list SRS Ljubljana.

PRODAM

MOPED T-15, 5 prestav, prodam. Turbšček, Lopata 5.
 MLIN šrotar, za mletje zrnja, obračalnik Maraton za kosilnico BOS in motor (brez izota), 4 brzine, skoraj nov, prodam. Bogdan Zgonc, Razbor 10, Draplje.
 ŠTEDILNIK na trdo gorivo in šivalni stroj, prodam po ugodni ceni. (Stari tip). Edita Mernik, Roška 7, Nova vas, Celje.
 KRAVE — sivo rjave pasme (mlade) z redovnikom — potrtilom — prodam. Slavko Samec, Lipovec 7, pri Ljubečni, Skofja vas.
 PEČ na olje in električni štedilnik, zelo poceni prodam. Oiga Jereb, Verpete 5, Frankolovo.
 VRATA in okna — stara, električni štedilnik in štedilnik na trdo gorivo ter rabljeno opremo za kopalnico, prodam. Kužner, Začet 33, 63211, Skofja vas, ali tel. 24-400.
 PEČ na olje Gibo 8000 k — prodam za 400 din. Franc Turnšek, Celje, Kersniškova 32 a.
 OSEBNI AVTOMOBIL, 1 leto star, ponovno registriran, prodam. Ponudbe pod »Zaporožecu«.
 PEČ — manjšo sobno, lepo obloženo s šamotom, poceni prodam. Celje, Cesta na grad 38.
 KOTEL za žganjekuho in lahak voz, prodam. Ivan Dečman, Vinski vrh pri Smarju, štev. 4.
 HISO in več parcel za vikend na »Golavis«, prodam. Vprašati pri Mariji Senčar, Prebold 77.
 LEPO PARCELO v središču Savinjske doline — izmera 30 arov — elektrika in vodovod poleg parcele, lokacija in gradbeno dovoljenje že skoraj urejena, prodam. Ponudbe pod »Lepa sončna lega«.
 ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK »Gorenje« in hladilnik znamke Obodin prodam po ugodni ceni. Jožica Sljuka, Celje, Ljubljanska 31.
 TRIUMPH GT 6 MK 2, letnik 1970—71, prodam. Ogled vsak dan na naslovu:

Ludvik Prekoršek, Vojnik 41 a — 63212 — Vojnik.
 FORD TAUNUS 12 M1. 66, 10 tisoč po generalni, prodam. Cena 20000 din. Boris Miklavc, Griže 89.
 TELEVIZOR »Atlas De Luxe« — nujno prodam za 1.200 din. Marinšek, Petrovče 9.
 HISO z gospodarskim poslopjem pri Saleku v Velenju, prodam. Milan Krušič, Paka 5, Velenje.
 TELEVIZOR črno bel, prodam. Vprašajte na telefon 22-571.
 KARAVAN OPEL KADET letnik 1968, prodam takoj. Ogled: Arclin, obrtno naselje — ali telefon 26-761, po 16. uri.
 PRALNI STROJ »Candy«, 2 fotoja, 25 m² zidne obloge hrast vrata, pokrov od spačka in komplet menjalnik z osovina mi za VW, ugodno prodam. Strupeh, Celje, Kersniškova 1.
 PRASICKE »švedex« prodam. Bukovžlak 64, Teharje.
 SPALNICO 1 leto staro, prodam. Kukovičič, Goriška 6, Lava, Celje.
 TELICO — frizirko — staro 15 mesecev, prodam. Rojc, Košnica 13.
 CERADO močno, za pokrivanje avtomobila, prodam. Koželj, Partizanska 51, Celje.
 PEČ »Klippersbusch« na trdo gorivo, malo rabljeno, prodam. Mariborska 136.
 VW 1500 (hrošč) letnik 1967 — dobro ohranjen, prodam. Ogled mogoč od četrtka do nedelje od 14. do 17. ure na naslovu: Herman Gorenjak, Zalec, Ulica Bratov Letonje 3 — in tel. 710-927.
 KUHINJSKO KREDENCO, divan, komoda, prodam. poceni. Albina Ovtar, Ljubljanska 25.
 PRASICKE za zakol (po 18 din), težke 100 do 150 kg.

prodam. Celje, Lopata 56.
 POHISTVO za dnevno sobo, ugodno prodam. Majcenovič, Celje, Trubarjeva 4.
 RAZPRODAJA drobnih osnovnih sredstev v skladišču TP »Savinjski magazin« Zalec dne 17. 11. 1975 ob 9. uri, razprodaja skladiščnih prostorov v Libovjah (ogled vsak dan od 9. do 12. ure).

KUPIM

STARO HISO v okolici Celja — do 10 km, kupim, z gotovino. Vlado Smodej, Stadska gora 7, Šmarje pri Jelšah.
 MANJSE POSESTVO ali hišo z nekaj zemlje v okolici Celja, Laškega ali Zaleca, kupim. Gradišnik, Celje, Kajuhova 7.
 MANJŠO HISO tudi starejšo kmečko, z nekaj zemlje do 1 ha, med Celjem in Velenjem, kupim. Gotovina. Jože Strupeh, Celje, Kersniškova 1.
 PARCELO primerno za gradnjo hiše v Celju ali okolici, kupim. Ponudbe pod »Devizek«.

ZAPOSILITEV

VARSTVO za enoletnega otroka, v bližini tovarne Emo, nujno iščem. Vladimir Planinšek, Mariborska 122, Celje.
 POMOČ za čiščenje kuhinje in gostinskih prostorov iščem, za okolico Celja. Zasluzek po dogovoru. Ponudbe pod »Vestina«.
 DEKLE, ki ima veselje do kuhinje in gostilne, sprejemem v delovno razmerje. Dobra plača. Ponudbe pod »Blizina Celja«.

STANOVANJA

ZAKONCA brez otrok nujno iščeta manjše stanovanje ali večjo sobo, za 1 leto, v Celju ali bližnji okolici. Cenjene ponudbe pod »Sivilja in klear«, MATI s 4 letno hčerko nujno išče manjše stanovanje, ali sobo s posebnim vhom, v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Zaposlena«.
 DVOSOBNO STANOVANJE — komfortno v Zalcu, zamenam za enako ali večje v Celju. Miran Cekuta, Sosiska Loznica 21 a, Zalec.
 MLADOPOROČENCA brez otrok iščeta enosobno stanovanje ali garsonjero v bližini Celja za 2 leti. Najemnino plačata za eno leto naprej. Boris Miklavc, Griže 89.

RAZNO

NA LAVI se je izgubila dvo-mesečna psička nemški

ovčar. Najditelja naprošamo, naj jo proti nagradi odda pri Perc, Valvazorjeva 8.
 SAMSKA 31 let išče prijatelja od 40 do 50 let, ki ne pije in ne kadil ter ima svoje stanovanje v bloku. Ponudbe pod »Zglasite se, zima prihaja«.
 AVTO MOTO DRUŠTVO ŠLANDER CELJE prične v ponedeljek, 17. novembra, tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema Avto moto društvo Šlander Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6. — 18., sobota od 7. — 12. Vabljeni!

Kandidati obeh spolov različni po stani, starosti, izobrazbi, poklicu, premoženjskem stanju, kraju bivanja — tudi kmetje in kmetice — mamice in očetje — iščejo sebi primerne partnerje! Zadržni želijo najti za svoje otroke tudi nadomestilo za izgubljeno srečo.
 Če ste prosti, ne odlašajte, ker lahko sočasno izpolnite svoje želje in želje kandidata, ki morda prav vas išče in čaka.
 Pridite, kličite ali pišite takoj na ženično svetovalnico »ZIVA« Maribor, Krekova 19/II, telefon 24-091. Uradne ure vsak petek in soboto od 9.—11. in od 15.—18. ure.

NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za peči in kotle od 4.000 do 100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORNNO OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE 61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
 Tel. 22-113, 20-641, Telex 31420 YU KIP
 IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM

OGP »REMONT« Celje p. o. Cesta na Ostrožno 8

Po sklepu delavskega sveta

razprodajamo naslednja osnovna sredstva:

1. tovorni avto »TAM« 2001 kiper (v voznem stanju)
2. telefonsko centralo SATC 2/14
3. 9 betonskih mešalcev (100 l)
4. 3 konzolna dvigala 250 kg tip »Gradiš«
5. razna druga osnovna sredstva

Razprodaja bo v sredo, 19. novembra 1975, ob 10. uri! v skladiščnih prostorih podjetja, Cesta na Ostrožno 8.
 Ogled je mogoč v sredo, 19. novembra 1975, od sedme ure dalje.

Odbor za medsebojna razmerja Komunalno podjetje Zalec

objavlja prosto delovno mesto:

MATERIALNEGA KNJIGOVODJE

POGOJI:
 ekonomska srednja sola in najmanj 3 leta delovnih izkušenj

Ponudbe s kratkim opisom dosejanega dela in dokazila o strokovnosti pošljite na naš naslov najkasneje v 10 dneh po objavi.

rek velenje

TOZD PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA

Od danes dalje kupujte zidake EFE po znižanih maloprodajnih cenah

8% popust

Nudimo zidake EFE dimenzij:

- 290 x 190 x 190
- 290 x 90 x 190 in EFE malto

Zahtevajte prospekte in informacije pri trgovski mreži ali pri proizvajalcu: Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje, Rudarska 6, 63320 Velenje, tel. št. (063) 851-100

SMUČI ATOMIC — ZIMSKO ŠPORTNA KONFEKCIJA

VELEBLAGOVNICA

ZAKAJ TAKO?

Autobusna postaja v Levcu. Je bil potres? Neurje? Obje-
stnost »nočnih ptic«? Nesreča. Naključje? Nestro-
kovnost gradnje? (Fata morgana prav gotovo ni!) No,
karkoli je že bilo, čas bi že bil in to zdavnaj, da bi
takšno postajo ne smeli gledati toliko časa takšno kot
je! Njena podoba namreč v ničemer ne da slutiti, da
smo v dobi stabilizacije! Foto: Drago Medved

KRATEK PREMOR

POVPRASEVANJE

»Oče, ali bo vaša Rezika lahko moja,« nagovarja
fant dekletovega očeta.

»Ja, to je pa odvisno od tega, če imaš kaj sreče.«

»Kako to mislite?«

»Konec meseca bo žrebanje, ker je preveč dobrih
kandidatov.«

RECEPT

Če hočeš biti študent, moraš izpolnjevati naslednje
pogoje:

— imeti moraš voljo kot konj, želodec od muhe,
biti pa moraš zviti kot lisjak!

VROČE SALE

— Kako, ljuba moja Berta, imaš dva zdravnika?

Zakaj je eden mlad in eden star?

— Preprosto. Starega pokličem, kadar sem bolna,
mladega, kadar mi kaj manjka.

Sin: Oče, nehaj že govoriti o generacijskem nasprot-
ju. Saj smo za nadaljevanje vsega, kar ste vi začeli,
seveda na sodobnejši, višji ravni. Razlik med nami
mladimi in vami starejšimi v resnici ni...

Oče: ...Nak, razlike so, vsaj ena bistvena. Ko smo
bili mladi, se ženskam ni bilo treba barvati, da bi bile
plave pod očmi!

NA PROGI

Trije pijančki hodijo po železniški progi. Pa po-
modruje prvi: »Hudiča, le koliko stopnic je!«

Drugi zmaja z glavo: »Kaj stopnice, hudo je, ker
je ograja tako nizka, da se komaj držim zanjo.«

Tretji pa pogleda v daljavo po progi: »Nič ne obu-
pajta, saj dvigalo že pelje!«

• • •

Skoda, da pajek ne zaide nekaterim v usta!
Življenje ima dva polčasa: v prvem iščemo ogledalo,
v drugem se ga izogibljemo.

Veneča vrtnica je cvetoči koprivi nevoščljiva.
Mladost ima veliko hibo: z njo ne moreš dočakati
pokojnine.

Svet bi bil prazen in pust, če bi na njem ne mogli
uganjati norosti.

Mnoge obljube so kot nezveljavljivi dolgovi.

Spoznanja so rja naših idealov.

Če bi nekaterim obesili generatorje na jezik, bi ne
bilo energetske krize.

Tudi obljube so lahko obtožnica.

SKOK ČEZ LUŽO (12)

BREZ KAVE IN VISKIJA

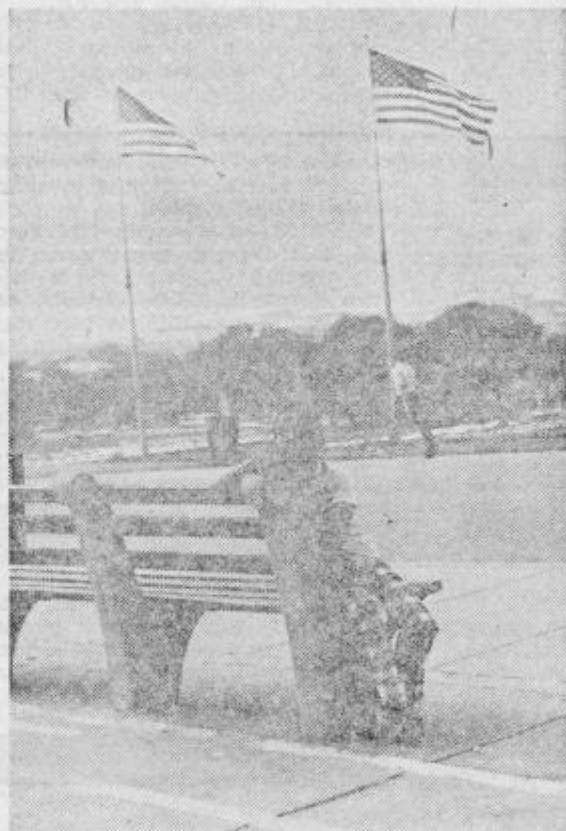
Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Čas bi že bil, da izpol-
nim obljubo in se prese-
lim na prehrano ter »par-
ty« oziroma družabna do-
mača srečanja. Kot pov-
sod, jasno tudi Američa-
nom hrana veliko pomeni,
čeprav morda le niso tako
veliki gurmani kot znamo
biti včasih mi. Za uvod
nekaj beležk.

Skoraj dokazljivo je, da
se pri nas kupdija tudi v
najvišjih poslovnih krogih
le težko sklene brez ko-
zarčka, če pa ti v pisarni

Piše MILAN
SENIČAR

na poslovnem obisku ne
postrežejo vsaj s kavico,
je to že prav negotoljub-
no. Bil sem v Clevelandu
na takšnem obisku, ki mi
ga je organiziral prijatelj
Čarli Ipavec, odvetnik in
arbitrer slovenskega rodu,
in sicer obiskal sem veči-
ko radijsko postajo z zna-
kom 3 WE. Ne bi popi-
soval postaje, ki jo je
lastnik kupil le nekaj me-
secev pred tem za dva-
najst milijonov dolarjev
in se mi s tem seveda po-
hvalil, temveč sistem obi-
ska. Najprej nas je spre-
jela gospodična, ki skrbi
za takšne priložnosti in
nas opozorila na tablo,
kjer so z belimi črkami
napisali v angleščini po-
zdrav avtorju teh vrstic s
polnim imenom in priim-
kom, le na č ni bilo ni-

Mnogi si za kosilo »privoščijo« predvsem večji send-
vič, katerih inačice je na tisoče. Razumljivo, jedo pa
nikoli niti približno enako.

česar (to je bila Čarlije-
va hudomušnost), nato
nas je popeljala skozi stu-
die in predstavila »napo-
vedovalce«, zatem pa nas
je sprejel brat lastnika.
Mlad fant, prijetnih potez,
in zelo odkritosrčen. Ko

sem mu povedal o našem
celjskem radiu, me je se-
veda takoj vprašal, koliko
velja v denarju, kar sem
jaz zaradi njegovih dva-
najstih milijonov mirno
preslišal, nato pa mi je
ponudil svojo postajo za

enajst in pol milijona do-
larja. Izgovoril sem se,
da sem pozabil čekovno
knjižico doma in pogovor
je stekel. Uro in pol. Ven-
dar ves čas nihče ni po-
nudil kave ali viskija. Ni-
česar! Ni v navadi! Izgle-
dalo bi čudno! Če bi nas
hotel resnično počastiti, bi
nas povabil na kosilo v
bližnjo boljše restavracijo.
Poslovna kosila so pri
Američanih sploh v nava-
di.

Mnogi Američani, ki so
bili pri nas, so izredno
hvalili našo hrano (jaz
tudi), hotele in postrežbo.
Se vedno je poceni, če-
prav ne več tako kot pred
leti, pravijo. Motijo pa
nas predvsem dve stvari:
Prva je ta, da pri nas v
Clevelandu čujemo vsak
dan več domačih, sloven-
skih pesmi, polk in valč-
kov kot pri vas v Ljub-
ljani in drugih krajih
(upam, da bodo to pre-
brali tisti, ki pravijo, da
ima Radio Celje preveč
domače glasbe). Pri vas
vrtite samo ta cigu migu,
vaši orkestri v hotelih pa
igrajo samo moderno glas-
bo. Drugo pa je glede
kruha. Hrana je poceni in
dobra. Toda, zakaj nata-
kar vpraša pri računu
koliko kruha ste pa poje-
dli? To zelo moti. Verje-
mote, plačam ga rad deset
kosov, samo naj me ne
zastisuje, koliko sem ga
pojedel.

Razloga tega je v siste-
mu prehrane v ameriških
restavracijah, o čemer
pозneje.

Da je pri nas hrana re-
snično odlična, me je pre-
pričal Čarli, namreč v
Clevelandu je bilo veliko
ljudi iz njegove družbe, ki
so mi povedali, naslednjo
Čarlijevo hvajo. Vsem je
pripovedoval, da še ni nik-
dar v življenju jedel tako
obilnega in dobrega kosila
(upoštevajte, da je Čarli
za naše razmere milijon-
ar), kot pri nas. Kje?
Na Dobrni. Resnici na lju-
bo je bilo kosilo, ki mu
ga je priredil prijatelj iz
Celja, dejansko nekoliko
obilnejše kot običajno.

Dovolj za uvod o hrani.
Imel sem srečo, da sem
večinoma, edaj po naše
pripravljene jedi, čeprav
pa so bile zelo redko tako
okusno pripravljene kot
so pri nas. Vendar ne za-
radi sposobnosti kuharice,
temveč zaradi stvari, ki
je mogoče kupiti v samo-
postrežbah in redkih trž-
nicah. Pri nas je vse sve-
že, tem pa »stare« več let,
doigo zamrzjeno, brez
okusa itd.

Toda, na partyjih in v
restavracijah sem bil pač
prisiljen jesti ameriško
hrano, oziroma tisto, kar
pač v Ameriki jedo. In
hrabro sem jedel vse, saj
sem le tako dobil vtis o
tem, kaj mora »pretrpeti«
Američan.

Spoznal sem vse vrste
restavracij, Japonske, ki-
tajske, avstrijske, holand-
ske, slovenske, ameriške
itd.

(Se nadaljuje)

Specializirana prodajalna sira, piščančjega mesa, pečenega in ocvrtega. Imajo pa
tudi ribe in rake. Vse troje je v Ameriki izredno pogosto kosilo.

Restavracije so tudi v tako umazanih predelih, le da nisi varen, tako zaradi »pe-
stre« hrane, kot tudi drugače.